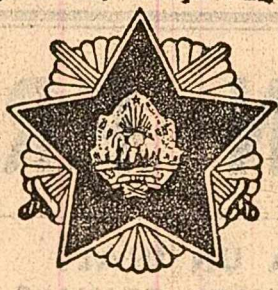

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXIII Nr. 6244

Vineri 1 mai 1964

6 PAGINI - 30 BANI

TRĂIASCĂ 1 MAI

ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc!

SUB STEAGUL INTERNAȚIONALISMULUI

În zorii acestei zile, sub faldurile însorite ale primăverii, milioane de locuitori ai planetei noastre se vor aduna să sărbătorească Inițiativa de Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc.

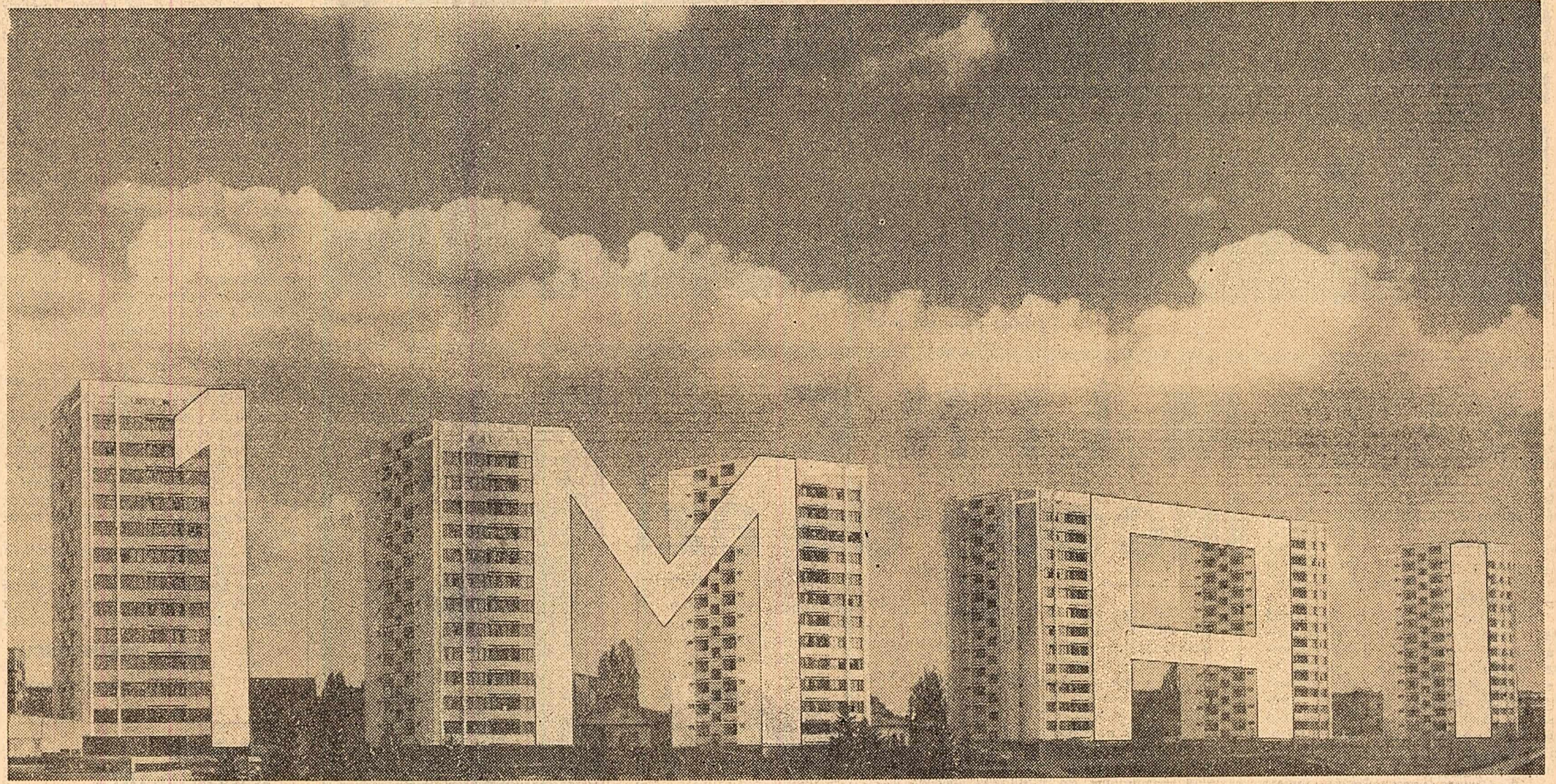
Pentru poporul nostru ziua de 1 Mai în anul acesta are o semnificație deosebită, înscriindu-se pe orbita aniversării celor douăzeci de ani de la eliberarea patriei. Din toate colțurile țării — de la ceteata de foc a Hunedoarei până la colierul strălucitor al hidrocentralelor Bistriței, de la păienjenșul argintiu al Borzeștilor petrochimiei până la pădurile de sonde ale Oltenei petroliere — sosesc vești îmbucurătoare despre succesele obținute de colectivele muncitorești, în preajma lui 1 Mai, în împlinirea angajamentelor luate pentru întărirea marii sărbători. Cuvântul dat se transformă în faptă, s-au obținut importante sporuri ale producției și productivității muncii, mari economii la prețul de cost și însemnate beneficii peste plan. Pe ogoare, țărâna colectivă, mecanizatorii din S.M.T. și G.A.S. desfășoară în ritm sustinut lucrările agricole care pun temelii solide recoltei viitoare.

Poporul nostru este mindru de succesele sale, la baza cărora se află politica înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român. Traducând în viață marelui plan de dezvoltare și construcției socialiste, trasat de Congresul al III-lea al partidului, oamenii muncii au izbutit ca, în perioada 1960—1963, să sporească producția industrială într-un ritm mediu anual de 15 la sută, față de 13 la sută cât fusese prevăzut, și să obțină o producție anuală cu aproape trei sferturi mai mare decât în 1959. În acești ani au intrat în funcțiune aproape 80 de întreprinderi, 170 de secții noi, iar numeroase fabrici și uzine au fost reutilitate, dezvoltate, modernizate. Crește continuu nivelul de trai al oamenilor muncii, se transformă an de an fața orașelor și satelor țării, se înalță zeci de mii de apartamente, numeroase construcții social-culturale. Datorită împlinirii politicii partidului nostru, întemeiată consecvent pe aplicarea învățăturii marxist-leniniste, în mod creator, la condițiile țării noastre, România prezintă azi imaginea unei țări înaintate, cu economie socialistă unitară, cu o industrie și agricultură în plină dezvoltare, cu o cultură înfloritoare.

Succesele poporului nostru în dezvoltarea construcției socialiste prezintă contribuția sa activă la întărirea sistemului mondial socialist, la creșterea influenței socialismului în întreaga lume.

Oriunde și-arunca privirile pe meridianele și paralelele globului pământesc, de acest 1 Mai al anului 1964, și se întărește tabloul creșterii continue a uriașelor forțe ale socialismului și păcii, al transformării lor înnoitoare, al schimbării tot mai hotărâte a raportului de forțe în favoarea socialismului. Reazem principal al dezvoltării tuturor forțelor revoluționare și democratice, al păcii în lume, sistemul mondial socialist exercită o profundă înrădărire asupra vieții economice, politice și sociale, asupra întregii evoluții a omenirii. Pe plan economic, ponderea sistemului mondial socialist în producția industrială mondială a crescut de la 20 la sută în 1950 la 38 la sută în 1963. Remarcabile împliniri ale Uniunii Sovietice în construcția desfășurată a comunismului, realizările obținute de celelate țări socialiste în domeniul economiei și culturii, științei și tehnicii, întăresc continuu sistemul socialist mondial, demonstrează elocvent superioritatea socialismului.

De la primul 1 Mai, sărbătorit acum trei sferturi de veac, până astăzi, clasa muncitoare internațională a crescut impetuos, afirmându-se tot mai puternic pe arena istoriei ca cea mai înaintată forță a societății. În țările capitaliste, ea se ridică cu tot mai multă hotărâre și vigoare pentru drepturi și libertăți, pentru pace și socialism. Cresc amploarea și combativitatea demonstrațiilor și grevelor muncitorești — numai în 1963

Fotomontaj de A. Cartoajan

Pe panourile ÎNTRECERII SOCIALISTE

Oțel, fontă și laminate peste plan

TIMIȘOARA (coresp. „Științei”). — Desfășurând larg întrecerea socialistă, majoritatea colectivelor de muncă din industria regiunii Banat au raportat, în preajma zilei de 1 Mai, îndeplinirea înaintea termen a planului de producție pe primele patru luni ale acestui an. Aplicând în procesul de producție o serie de măsuri, luptând pentru îndeplinirea ritmică a planului, siderurgistii din Banat au dat în această perioadă aproape 10 000 tone oțel, mai bine

Economii și beneficii suplimentare

CLUJ (coresp. „Științei”). — Marea majoritate a întreprinderilor industriale ale regiunii Cluj și-au realizat sarcinile de plan pe patru luni cu 2—3 și chiar cu mai multe zile înainte de termen. Colectivul Fabricii de ciment „Victoria socialistă” din Turda a dat peste plan 57 000 tone de ciment, 33 000 tone clincher, 5 000 tone var. La Uzinele metalurgice „Unirea” din Cluj s-au dat peste plan mașini textile și pleso de schimb în valoare de peste 1 800 000 lei. Planul a fost depășit și la Uzina „Carbochim”, unde productivitatea muncii pe cele 4 luni a crescut cu 9,5 la sută. La Atelierele de reparat material rulant „16 Februarie”, economiile și beneficiile suplimentare realizate în această perioadă se ridică la aproape 1 000 000 lei. Muncitorii, inginerii și tehnicienii Fabricii de piei și încălțăminte din Cluj au dat peste plan 18 000 perechi încălțăminte de piele și cauciu; ei au realizat economii de 19 100 kg piei crude, 1 500 kg piei, 8 800 kg talpă.

Înainte de termen

PLOIEȘTI (coresp. „Științei”). — După calcule preliminare, planul producției globale pe întreg anul realizat în primele 4 luni ale acestui an este depășit cu 2 zile înainte de termen. S-au obținut peste plan produse în valoare de circa 105 000 000 lei. Mai bine de 95 la sută din producția realizată peste plan a fost obținută pe seama depășirii sarcinii de creștere a productivității muncii. În primul trimestru al anului s-au realizat economii în valoare de 25 234 000 lei și beneficii peste plan de 27 646 000 lei. Printre colectivele care au obținut cele mai bune rezultate în primele 4 luni ale acestui an se numără Trustul de extracție Ploiești, rafinăriile Ploiești, Telezajen și Cimpina, Uzina „1 Mai”-Ploiești, Uzinele mecanice Sinaia, Trustul carbonifer „Muntea” și altele. S-au realizat peste plan mii de tone de țigle și uleiuri minerale, peste 12 000 tone cărbune, 7 600 tone ciment. Au fost construite în această perioadă 402 apartamente.

Angajamentele devin fapte

TG. MUREȘ (coresp. „Științei”). — Munca insuficientă a oamenilor muncii din întreprinderile regiunii Mureș-Autonomă Maghiară, pentru realizarea angajamentelor luate în împlinirea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei se concretizează acum, de 1 Mai, în însemnate realizări. Pe primul trimestru al anului planul producției globale pe regiune a fost realizat în proporție de 103,9

la sută, iar planul de creștere a productivității muncii a fost depășit cu 1 la sută. Prin reducerea prețului de cost s-au realizat economii suplimentare în valoare de aproape 10 000 000 lei. Succese deosebite au obținut Fabrica de mobilă „23 August”, Fabrica de gamurii Timișaveni, Întreprinderea forestieră Toplița și altele. Aplicarea unor metode noi de muncă, extinderea mecanizării operațiilor și ridicarea gradului de calificare profesională a funcționarilor și turnătorilor de la Uzinele de fier Vlăhița a făcut să se realizeze și aici o mare parte a angajamentelor luate. Planul producției globale a fost depășit cu 2 milioane lei, dându-se în plus sute de tone fontă.

Realizările cefeștilor

IAȘI (coresp. „Științei”). — Lucrătorii din cadrul regiunii C.F.R.-Iași au înfrumusețat ziua de 1 Mai cu importante realizări. De la începutul anului și până în prezent mecanicii și fochiștii depozitelor acestei regiunii, folosind din plin capacitatea de tracțiune a locomotivelor, au remorcat 4 027 trenuri cu tonaj sporit, transportând în plus 675 000 tone mărfuri. Totodată, ei au acordat o atenție deosebită reducerii consumurilor specifice de combustibil, economisind în felul acesta o cantitate de 2 500 tone combustibil convențional. S-au obținut economii la prețul de cost în valoare de 4 400 000 lei și beneficii peste plan de 5 100 000 lei.

In regiunea Argeș s-a terminat însămînțatul porumbului

PITEȘTI (coresp. „Științei”). — Membrii Cu sprijinul harnicilor mecanizatori, care au muncit zi și noapte pe ogoare, unitățile agricole socialiste din regiunea Argeș au terminat însămînțatul porumbului cu mult mai devreme decât anul trecut și în condiții agrotehnice superioare. În frunte sînt unitățile din cadrul trustului Gosstat și gospodăriile colective din

4600 săli de clasă pentru noul an școlar

În toamna acestui an se va încheia procesul de generalizare a învățămîntului de 8 ani. Pentru împlinirea acestei sarcini importante trase de partid, încă de acum se fac o serie de pregătiri în cadrul cărora un loc deosebit îl ocupă construcțiile școlare. Pînă la sfîrșitul anului urmează să fie terminate aproape 4 600 de săli de clasă, dintre care 1 316 vor fi construite din fond central, iar celelalte 3 284 — prin contribuția voluntară a locuitorilor, precum și cu ajutorul creditelor rambursabile în valoare de 45 milioane lei, acordate de stat. În regiunile Brașov, Cluj, Ploiești și în orașul Constanța au fost începute toate lucrările finanțate și sprijinite din fondul central. Unele construcții școlare — în special din regiunile Oltenia, București și Bacău — se află într-un stadiu avansat de execuție. În prezent se desfășoară lucrările de finalizare a aproape 900 de săli de clasă, iar la un număr de școli cu peste 950 săli de clasă se lucrează la acoperiș.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul Republicii Argentina în R. P. Romîna

La 30 aprilie, președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, George Gheorghiu-Dej, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Argentina la București, José Maria Garcia Alvaréz de Toledo, care și-a prezentat scrisorile de acreditare. (Cuvîntările rostite în pag. VI-a).

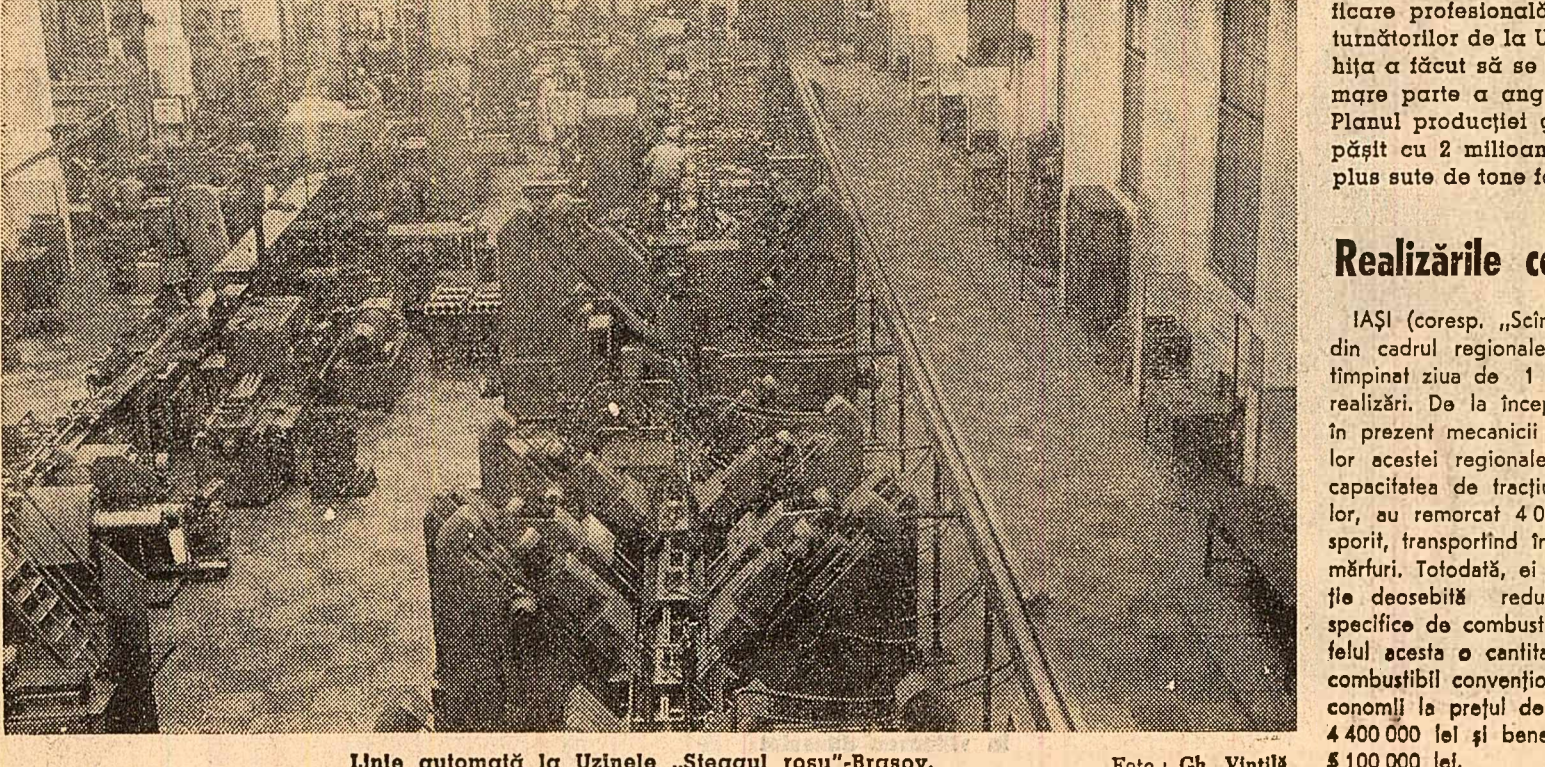
Și de aici pornesc azi coloanele

Piața Aviatorilor, 1 Mai 1964. Tălăzure largă, multicoloră, strălucitoare de cîntece și urale. E o mișcare amplă — înaintare continuă, puternică, sigură, comparabilă doar cu imaginea marilor fluvii, primăvara.

De unde, din cite nenumărate puncte ale orașului, se pornesc, se adună, se înfrumusețează această uriașă coloană?

Din „Anuarul statistic al orașului București”, apărut anul trecut, aflăm că din zece salariați bucureșteni, mai mult de patru lucrează în industrie. Așadar, cînd ampla coloană străbate în cîntece și urale Piața Aviatorilor, să ne gîndim că aproape jumătate din oamenii care o formează au pornit în zori din uzinele și întreprinderile orașului. Din vechea dar reînnoită „Grădina Rosie”, din marea uzină „23 August”, de la „Timpuri noi”, de la F.R.B. Dar nu numai de aici pornesc coloanele. Sub ochii noștri, capitala țării se îmbogățește continuu cu noi și importante întreprinderi și cartiere.

„Ne aflăm pe terasa Casei de cultură a tineretului din raionul 23 August”, împreună cu un tânăr muncitor de la uzina „Republica” din vecinătate. În fața școlărilor, pictorul amator trasa în cărbune desfășurarea imaginilor din fața sa. Vechea și cunoscută fabrică de ciment „Titan”, pare stingheră în mijlocul peisajului nou ce o asaltează. În dreapta, doar gardul o mai desparte de șantierul noilor blocuri în construcție, printre care surprinde ochiul o clădire înaltă, cu fațadele arculate ca o uriașă len-

Linie automată la Uzinele „Steagul roșu”-Brașov.

Foto: Gh. Vințilă

tilă biconcavă. În stînga, marea hală de metal și sticlă a noii Fabrici de mașini-unelte și agregate. Coborînd de pe terasa casei de cultură, am pășit după un șfert de oră în această hală modernă. În zilele însoțite, prin acoperișul și ferestrele de sticlă pătrunde o lumină puternică și egală, ca în atelierul unui pictor; alături de utilajele de înaltă tehnicitate, care presupun și studierea logaritmilor și chiar educarea gustului estetic, înălțez și cele cupe nichelate, cu un singur picior, scrumierele atît de familiare în foierul teatrelor.

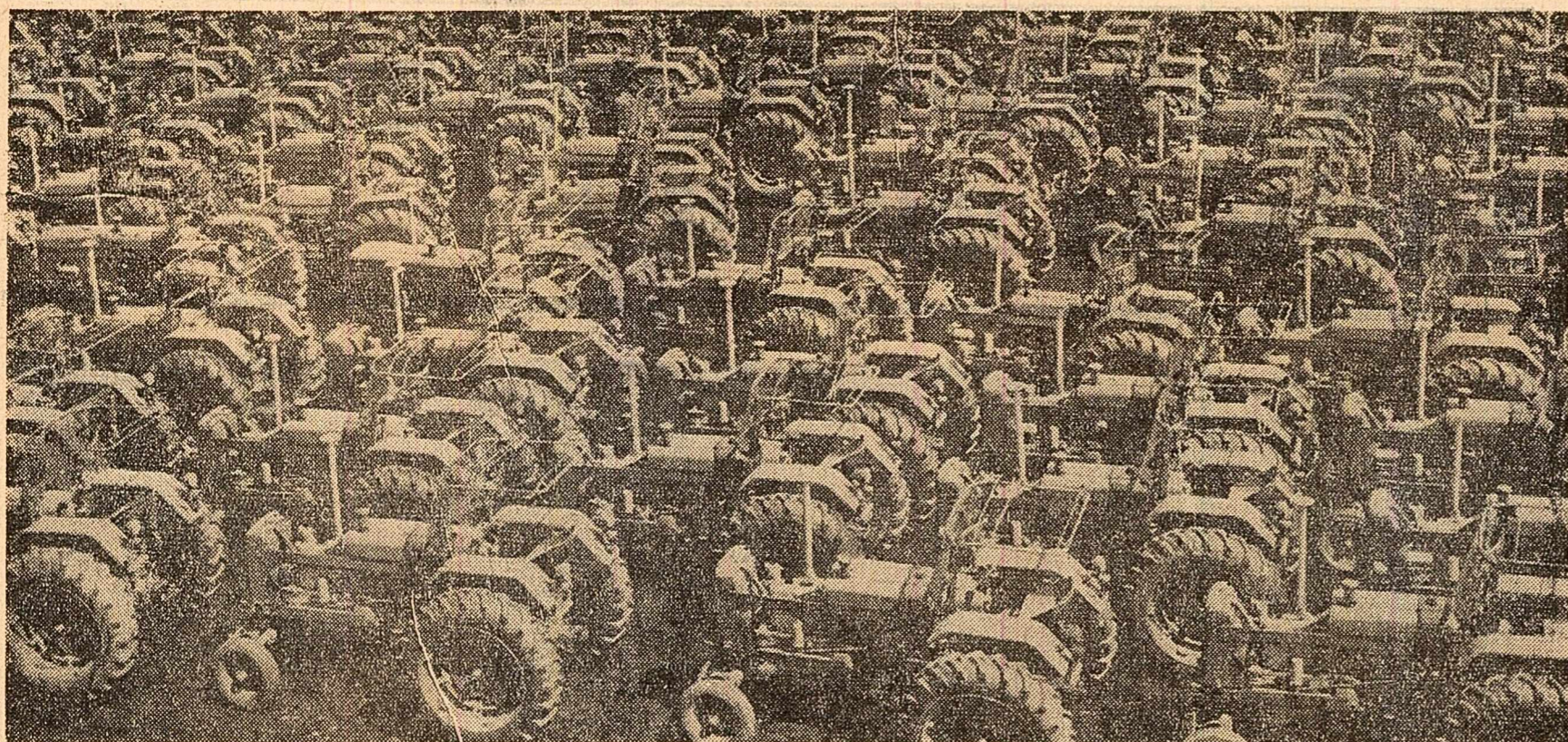
Și de aici, din această nouă uzină, pornesc coloanele, întinându-se, doar după cîteva sute de metri, cu alte mii de oameni din marea cartier Balta Albă.

Și de aici, și de la uzina de anvelope „Danubiana”, și de la Fabrica de piese și transizitori, și de la noul complex industrial din cartierul Militari, și din alte întreprinderi mai mari sau mai mici, proiectate, construite, intrate în producție în ultimii ani, pornesc coloanele.

Cînd am intrat la directorul Fabricii de armături neferoase și echipament metalic din Militari, am văzut pe biroul său zece și zece de carnețe. Carnețe de specializare pentru reglari pe mașini de înaltă tehnicitate, pentru șlefuitori de metal, pentru operatori galvanici. Profesii noi ori profesii cunoscute, ridicate la alt grad de calificare — atât ce înseamnă, pentru mulți muncitori, noile uzine moderne toite pe harta Capitalei.

Străbătînd drumul de-a lungul

Paul DIACONESCU

Pentru ogoarele patriei

Foto Gh. Vințilă

ÎN PRIMA ZI DE MAI

LA UN ÎNALT NIVEL TEHNIC

De 1 Mai, în rândurile coloanelor de demonstrații din Capitală vor fi prezentați și sutele de muncitori, măști, ingineri care lucrează în uzina noastră — „Semănătoarea”. Peste puțină vreme uzina împlinește 15 ani. În acest răstimp a fost înzestrată cu mașini moderne, de înaltă productivitate. Până acum, colectiviul nostru a trimis agriculturii 33 500 de combine de cereale, peste 10 000 de semănători de porumb, 5 800 de combine universale de siloz și alte mașini agricole. Tehnica nouă, pe lângă faptul că a contribuit la sporirea producției și a ușurat mult eforturile fizice ale muncitorilor, ne-a dat posibilitatea să realizăm utilaje și mașini agricole cu performanțe tehnice ridicate.

Colectiviul nostru întreprinde ziua de 1 Mai cu noi realizări în întrecerea ce se desfășoară în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei. Planul pe primele 4 luni a fost îndeplinit și depășit la principalele indicatori: indicele de productivitate a muncii a sporit cu 0,7 la sută față de plan.

Uzina noastră, alături de numeroase alte unități industriale aparute pe harta economică a patriei în anii puterii populare, demonstrează capacitatea clasei muncitoare din țara noastră de a transpune cu consecvență în viața politică partidului de industrializare socialistă a țării, care asigură dezvoltarea armonioasă, echilibrată și în ritm rapid a întregii economii naționale.

De 1 Mai, ne exprimăm sentimentele de solidaritate frățească și transmitem un salut tovarășesc oamenilor muncii din toate țările, urându-le succes deplin în lupta pentru pace și progres social.

În orice orășel ne-am găsi, de pe orice scenă am alege aplauzele pline de căldură ale publicului, noi știm cu toții că interesul și atenția cu care sîntem înconjurați oglindesc prestigiul de care se bucură țara noastră socialistă, arta și cultura ei. Adevărat, după spectacolele pe care le prezentăm, ne este dat să auzim cuvinte pline de admirație pentru România, pentru importanțele sale succese din diferite domenii de activitate. La rândul nostru, vorbim cu mîndrie despre realizările oamenilor muncii din țara noastră, despre faptul că arta noastră înfloarește în minunatele condiții de muncă și creație din România de azi.

Jucînd pe diferite scene ale lumii, noi am simțit încă o dată că strălucitorul nostru folclor, această veritabilă oglindă a sufletului și aspirațiilor rominești, contribuie la cunoașterea și la apropierea popoarelor sub semnul idealurilor comune de pace și prietenie. Mîndri că ni s-a încredințat marea cinste de a fi mesagerii cîntecelor și dansurilor de pe plaiurile noastre, vom face totul pentru ca turneul să slujească acestor idealuri.

Lucind pe diferite scene ale lumii, noi am simțit încă o dată că strălucitorul nostru folclor, această veritabilă oglindă a sufletului și aspirațiilor rominești, contribuie la cunoașterea și la apropierea popoarelor sub semnul idealurilor comune de pace și prietenie. Mîndri că ni s-a încredințat marea cinste de a fi mesagerii cîntecelor și dansurilor de pe plaiurile noastre, vom face totul pentru ca turneul să slujească acestor idealuri.

Ionel BUDIȘTEANU
artist al poporului
Angela MOLDOVAN
artistă emerită

Paris

ȘANTIERELE ORAȘULUI

Înfățișarea Clujului, ca și a localităților din întreaga țară, se schimbă vizibil cu ochii. Sîntem martori și totodată partași la transformările urbanistice și arhitecturale ale orașului nostru. Reconstrucția străzii Horia, o principală arteră de comunicație a orașului, înnoirea Pieței Mihai Viteaz, construcția complexului de cămine studențești, noul microraión din cartierul Grigorescu unde a fost dată în prezent în folosință peste 1200 de apartamente — iată doar cîteva dintre realizările obținute în ultimii ani de constructorii clujeni.

Ion CONSTANTINESCU
președinte
Nana ALEXIU
inginea agronom
gospodăria colectivă
din comuna Mircea Vodă
raionul Făurel

LUMINILE SOCIALISMULUI

Cine nu-și amintește chipul țării noastre în anul 1945, anul „primului 1 Mai liber”? Și iată, în decursul a două decenii doar, România înapoiată de ieri s-a prefăcut într-o țară cu o economie complexă în plin avînt și o cultură înfloritoare.

Dezvoltarea rapidă, multilaterală a forțelor de producție s-a făcut simțită în întreg cuprinsul patriei. Cîte transformări înnoitoare nu s-au petrecut în Moldova! Au fost înălțate „cetățile” chimice de la Borzști, Onești, Săcinești, Râmnic. Este tot mai larg pus în valoare energia Bistriței. Puterea instalată a unităților energetice de pe Bistrița va crește, încă în acest an, cu circa 100 MW, deci cu aproape jumătate din puterea hidrocentrală „V. I. Lenin”.

Adem mîndria de a lucra pe șantierul unde se ridică această minunăție „salbă” de lumini a Bistriței. Recent a intrat în funcțiune hidrocentrala Roznov II, iar în ultima vreme s-au făcut probe tehnologice la hidrocentrala de la Fîngărași, înzestrată tot cu echipament produs de industria noastră constructoare de mașini. Constructorii și montorii noștri vor mai da în funcțiune în acest an centralele hidroelectrice de la Piatra Neamț, Zănești, Coșta și Buhuși.

1 Mai este pentru oamenii muncii un prilej de a trece în revistă realizările în activitatea lor, realizări ce adăsc hîmnicia, talentul, capacitățile creatoare ale unui popor liber, condus de partid, care muncеște în interesul înfloririi țării, al prosperității sale.

Ing. Aurel ROȘU
șeful grupului de șantier
Bistrița-aval

APLAUZE PENTRU „RAPSDIA ROMÂNĂ”

Acum, în ajunul sărbătorii primăverii, gîndurile noastre se îndreaptă către patrie. Cu dragoste și dor înădărsăm celor de acasă, tovarășilor de muncă, prietenilor. Cuvintele acestea nu ne aparțin numai nouă, semnatarii acestor rînduri; ele exprimă gîndurile și sentimentele tuturor membrilor ansamblului „Rapsodia Romîna”, aflat de ci-

Constanțin MORĂRU

PE ACELEAȘI PĂMÎNTURI

Cu doi ani în urmă, în preajma zilei de 1 Mai, Marea Adunare Națională se întrunea în sesiunea extraordinară con-

CLIFE MEMORABILE

Îmi stăruie și azi în memorie momentele de mare bucurie pe care noi, handbalștii, le-am încercat în sala sporturilor din Praga după recenta victorie în meciul decisiv al campionatului mondial. Selecționata R. P. Romîne cucerera, pentru a doua oară consecutiv, titlul suprem. Atunci, ca și mai apoi, cu ocazia primirii ce ne-au făcut-o bucurăstii în la înapoiera de la Praga, am trăit clipe de neuitat. Victoria noastră, care ne obligă la o muncă temeinică și în viitor, am închinat-o celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei.

Prin succese și performanțe de răsunet în arena sportivă internațională, noi căutăm să răspundem condițiilor asigurării de partid și guvern mișcării de cultură fizică și sport. Azi, în săli și pe stadioane, întîlnim mi și mi de tineri și tineri care își dezvoltă aptitudinile, talentul sportiv. Prima Spatiachadă Republicană, în cadrul căreia se întrec 4 milioane de sportivi, se bucură de mare popularitate. Personal, mi-am dat seama de aceasta cu ocazia meciurilor demonstrative pe care lotul republican de handbal le-a susținut recent într-o serie de orașe din țară, nouă reamintindu-ne datoria de a îndruma pașii sportivilor începători.

În desele deplasări peste hotare, ca și în meciurile susținute în țară, avem nu numai satisfacția obținerii unor victorii de prestigiu, dar și aceea de a ne împrieteni cu sportivii din alte țări. Schimbului de experiență pe care-l facem în cadrul diferitelor competiții și adăugă de fiecare dată și un schimb amical de impresii din alte domenii de activitate. E plăcut să ai mulți prieteni. Iată de ce, de 1 Mai, adresăm o caldă strîngere de mînă numeroșilor noștri prieteni sportivi și spectatori de peste hotare.

Virgil HNAT
mastru emerit
al sportului

MÎINE Începe de azi

Sînt clipe cînd, ca la un semnal al tuturor ceasornicilor, oriunde te-ai afla, într-un oraș mai mare sau mai mic, îți dai seama că ești oaspetele muncitorilor din fabrici și uzine. În acele secunde de răspîndire dintre o oră și alta, dintre un schimb de muncă și altul, sîrenele își împletesc glasul dincolo de acoperișurile clădirilor, dincolo de hotarele uzinelor. Se caută una pe alta, își răspund una alteia. Au trecut 8 ore. Le urmează altele. Dacă ai reuși să te împarți în mai multe locuri, ai înfiliți și la constructorii de tractoare sau de autocamioane din Brașov, și la constructorii de utilaje petrolifer din Ploiești, și la constructorii de strunguri sau de vagoane din Arad și pești tot, în orice uzină din țară, aceeași obișnuință forțată de la începutul și sfîrșitul schimburilor de producție: îtaș-ne într-o întreprindere unde și-au stabilit reședința pentru acest an diplomați și steaguri de întreprindere frunțoși pe țara în întrecerea socialistă pe anul 1963.

Prea scurte și se par 8 ore dacă vrei să cunoști uzina, clocotul muncii înfîlțit aici la fiecare pas. Incinta cuprinde aproape 100 de hectare. Harele fabricilor — pereți de sticlă și cărămidă roșcată, acoperișuri pe care tabla galvanizată scilipește în bătaia soarelui — sînt despărțite între ele de parculule în care au înfiorat pînsele și au dat în frunză arbuștii sădiiții anii trecuți. Altele asfaltate se întind pește tot. Din loc în loc, ca într-o zonă aglomerată a orașului, înfîlții semne de circulație: trecera pistonilor; tăblițe care reglementează la 10 km pe oră viteza vehiculelor.

Lupte pentru ridicarea productivității muncii a căpătîit în întrecerea ce se desfășoară în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei un nou și puternic impuls. Au apărut numeroase propuneri de valoare. S-a scos în evidență ca evidentă lor să fie înfîlț de oportune maistru într-un caiet anume. Zilnic, filele caietului sînt complete cu nume de oameni și propuneri noi. În atelier, pe secții, au fost constituite co-

Desigur, se lasă reglementate doar viteze de circulație a vehiculelor pe arterele asfaltate. Cîntre viteza de muncă din halele fabricilor nu se pot stabili restricții. Am consmnat în jurnalul scris al unui schimb de dimineață, în preajma zilei de 1 Mai, cîteva din faptele de muncă, din preocupările unor oameni ai uzinei.

Nimeni de la „Electropulere” nu face un secret din faptul că o bună parte din progresul realizat de colectiv se datorește învătării. E o mare sete de carte aici. Din doi muncitori, unul învătă. Asta fără să mai vorbim de cei 1.600 de elevi care se pregătesc la grupul școlar, fie în școala de calificare, fie la cursurile pentru maștri. La fiecare pas, în uzină găsesc oamenii care socotesc că ziua de muncă nu se încheie la șarmanța sîrenei, ci ea continuă în bibliotecă, în școli. În vîntura, necesitatea ridicării continue a pregătirii profesionale merge braț la braț cu munca.

Tăblița prînsă pe pieptul ca de oglindă al locomotivei Diesel-electrice și pe care scrie prevăzător „Nu știngeți! Proaspăt vopsit” se plimbă de la o locomotivă la alta după un scurt popos de 4-5 zile, din hale de montaj pornește spre magistralele de oțel ale țării cele locomotive. A trecut un timp relativ scurt de cînd constructorii Dieselului-electric au semnat certificatul de naștere al primei locomotive. Pe atunci, ciclul de montaj dura în jurul a 9 luni. Astăzi a coborît sub 4 luni. A 140-a locomotivă, căreia montatorul Cornel Stănculescu, secretarul organizației de bază din secția L.D.E., îi prinde tăblița cu numărul de serie, mai are de zăbovit pe linia de montaj doar cîteva ore. Inginerul Ion Băltășeanu și tehnicianul Ștefan Maria efectuează ultimele probe de casă. Și-a spus cuvîntul și controlul de calitate. Aprecierea „ireproșabil” n-a surprins pe nimeni. În această secție, ca și în celelalte din uzină, s-a răspîndit și se aplică cu succes inițiativa: „Fiecare operație executată ireproșabil”. Dacă toate accesoriile, toate lucrările mărunte, migăloase și de o mare complexitate tehnică sînt executate ireproșabil, cum ar putea fi locomotivă? Să reținem: nu mai în feșul nervos, în craierul locomotivei și pentru comanda ei centralizată se folosesc nu mai puțin de 15 000 metri de cablu cu peste 4 000 puncte de legătură.

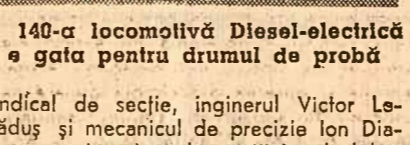
„Astăzi produsele uzinei noastre sînt exportate în 12 țări ale lumii” — a spus în cuvîntul său, la ultima sesiune a Marii Adunări Naționale, deputatul Florea Gulescu. L-am înfîlțit apoi pe deputat în secția strungărie grea, aplecat asupra unui desen de execuție. Expresia feței îl arăta concentrat. La ce se gîndește oare strungarul Florea Gulescu? Se pare că descrie frăz cotele unui desen. Le confruntă cu cele ale piesei prîns în strung. Dar s-ar putea să se gîndească și la noul mod de organizare a muncii de curînd aplicat în echipa pe care o conduce. Este șeful și ochii strungarilor din secția strungărie grea — și nu numai ai lor — sînt ațintii spre munca echipei.

În hale de montaj, cele 4 poduri rulante, suprapuse pe două căi de rulaie, alargă de la o locomotivă la alta. În cîmpul de la ridicarea motorului Diesel trimis de constructorii reșiteni, continuînd cu montajul carcasei și al fiecărei părți componente din organismul locomotivei, cu finisajul și terminînd cu probele de casă, totul se execută în familia secției L.D.E. Sînt clipe de satisfacție cînd, în urma locomotivelor cu marca „Electropulere”, sosește veșli ca aceea primită recent de la „Mașinexport”. În legătură cu locomotivă Diesel-electrică, prezenta, la Tîrgul internațional de la Leipzig 1964, vă facem cunoscut că nivelul de execuție, caracteristicile tehnice și gradul înalt de finisare au atras aprecierea unanimă a specialiștilor străini care au vizitat pavilionul R. P. Romîne — se spune, printre altele, în scrisoare.

Piesele mari care trebuie prelucrate în strungărie grea cer, în marea lor majoritate, multe ore de lucru. Se mai obișnuiește ca, la cîteva strunguri, fiecare strungar, în schimbul lui, să lucreze piesa rămasă neterminată în ziua anterioară. Timp prețios — chiar cîte două ore se cheltuie pentru centrarea piesei, pentru reglajul mașinii. În echipa condusă de tovarășul Gulescu, timpii însoșiți cu schimbarea pe strung a diferitelor piese neterminate au fost înfîlțurați. La două din strungurile secției schimbul se preia din mers. Mașinile se învîrtesc cu folos pînă la terminarea lucrării. Căi 8 strungari din echipă se înfruntă în tovărășește. Mugurii primelor rezultate au început să se arate. Productivitatea muncii fiecărui strungar a crescut simțitor.

La bancul de lucru al — înărilor Constăntin Zucan s-au înfîlțit două vîrste, doi oameni cu nivel de calificare diferit. Ce face Zucan? Asamblează prin înfîlțire paletele unui ventilator. „Așa se asamblează paletele și în urmă cu ani — pare să spună ajutorul Ștefan Belega. Nu se poate lucra oare mai bine, mai spornic?” Nu știm dacă întrebarea a primit pînă acum răspuns dar, o dată pusă, Belega nu e omul care să se oprească la jumătatea drumului.

N-a fost vorba de-o simplă curiozitate. Cîntre pe care o căutau urma să le arate, ca un barometru, nivelul mediu de calificare al muncitorilor secției sculărie. În căutarea acestei cifre au pornit inginerul Ilie Vilcăanu, adjunctul șefului de secție și responsabil în comitetul U.T.M. din uzină cu problemele de producție și calificare, ajutorul Marin Ciucă, președintele comitetului

A 140-a locomotivă Diesel-electrică e gata pentru drumul de probă

sindical de secție, inginerul Victor Le-păduș și mecanicul de precizie Ion Diaconescu. Au ajuns la capătul calculului, ieșă pe rigla inginerului Vilcăanu și rezultatul ultimei împărțiri. Cifra 6,8 arată nivelul mediu, ridicat, de calificare al muncitorilor de la strungărie uzinei.

Aflînd că aproximativ 90 la sută din efectivul secției este format din tineri, pînă la vîrsta de 22 de ani, cifre care reflectă nivelul mediu de calificare ar putea avea o adevărată performanță. Care este explicația ei? Majoritatea tinerilor muncitori provin de la grupul școlar al uzinei, mulți dintre ei și-au „completat” cunoștințele profesionale absolvînd și cursurile școlilor medii serale, iar alții peste 100 de tineri din secție le urmează în prezent.

În sculărie sînt aliniate într-o ordine perfectă mașini de o tehnicitate ridicată pentru rectificat și robotat profile, mașini de prelucrare prin electroeroziune, mașini de găurit prin coordonate cu citire optică și altele. Precizia cu care se lucrează este de ordinul sutimilor de milimetru și al micronilor. Și e uimitor că de ageri sînt ochii tinerilor, în citirea micronilor, cit de agere sînt gîndul și mințile la manetele mașinilor.

În sculărie sînt aliniate într-o ordine perfectă mașini de o tehnicitate ridicată pentru rectificat și robotat profile, mașini de prelucrare prin electroeroziune, mașini de găurit prin coordonate cu citire optică și altele. Precizia cu care se lucrează este de ordinul sutimilor de milimetru și al micronilor. Și e uimitor că de ageri sînt ochii tinerilor, în citirea micronilor, cit de agere sînt gîndul și mințile la manetele mașinilor.

Cresc vîrstarele uzinei de azi și ale celei de mîine. Și am putea spune că ziua de mîine a uzinei începe încă de astăzi. Spre înălțimii culmilor se îndreaptă oamenii. Ceea ce astăzi pare încă inaccesibil vor curci mîine. O dovedește scribta istorie de 15 ani a Uzinei „Electropulere” și a altor uzine ale țării de-o seamă și de-o faimă cu ea.

Constanțin MORĂRU

În vîntoarea dansului

Craiova. Uzinele „Electropulere”. Poarta uzinelor se deschide larg. Șiruri de muncitori se revarsă dinspre secții către toate unghiurile orașului. S-a încheiat schimbul de dimineață. Ce-a adus el nou în viața marii uzine craiovene? Greu de răspuns. În scurgerea orelor, totul pare să fi decurs pe făgașul obișnuit; ca ieri, ca alelăieri, ca în urmă cu o săptămîină. Am întrebă în dimineața acelei zile dacă uzina are o monografie. „De curînd a împlinit 15 ani. Ce monografie să aibă?” — mi s-a răspuns.

Inceputurile sînt cunoscute. S-a pornit de la niște ateliere dărăpănate. Se confecționau în primii ani, în anii adolescenței colectivelor, roabe, vagoane... Asemenea alpinștilor încercați, meșterii constructori de mașini și aparataj electric din uzină au pornit ascensiunea spre piscurile inaccesibile pînă atunci. Doar gîndurile, într-un scurt răgaz, le alergau înapoi. Măsurau rodnicia drumului parcurs. Se fabrică astăzi aici o varietate gamă de mașini și aparate electrice de înaltă tensiune necesară economiei naționale. Uzinele „Electropulere” au înzestrat în mare măsură cu utilaje electro-tehnice industria de extracție a petrolului și minerurilor, industria chimică, noi-le linii și fabrici de ciment, liniile și stațiile de înaltă tensiune. Producția uzinei din anul 1955 se realizează acum în mai puțin de 2 luni. Cum le sînt motoarele de 4,5 kW, fabricate în primii ani, lângă motoarele de la 100 la 1 600 kW? Sau generatorilor de curent continuu de 20 lîngă cele de 1 300 kW? De la transformatori de 25 kVA s-a ajuns la cei de 40, 60 și 100 MVA, la tensiunea de 130 kV. Să adăugăm mașinilor electrice rotative de putere mare, aparatajul de tensiune medie și înaltă, transformatorilor de forță — și locomotive Diesel-electrice, mîndria îndrăgășită a colectivului. Ritmurile înalte de dezvoltare prind astfel mai bine contur în feța celui ce se interesează de monografia uzinei. Și cîte nu mai sînt de spus despre modernizarea și extinderea uzinei prin construirea de noi secții, înzestrarea ei cu ultimul cuvînt al tehnicii moderne, cu noi mașini și aparate electrice, despre reproiectarea pe scară înfîlțită a produselor vechi și execuția unor mașini și aparate electrice de concepție îndrăznească, cu înalte performanțe tehnice.

Începuturile sînt cunoscute. S-a pornit de la niște ateliere dărăpănate. Se confecționau în primii ani, în anii adolescenței colectivelor, roabe, vagoane... Asemenea alpinștilor încercați, meșterii constructori de mașini și aparataj electric din uzină au pornit ascensiunea spre piscurile inaccesibile pînă atunci. Doar gîndurile, într-un scurt răgaz, le alergau înapoi. Măsurau rodnicia drumului parcurs. Se fabrică astăzi aici o varietate gamă de mașini și aparate electrice de înaltă tensiune necesară economiei naționale. Uzinele „Electropulere” au înzestrat în mare măsură cu utilaje electro-tehnice industria de extracție a petrolului și minerurilor, industria chimică, noi-le linii și fabrici de ciment, liniile și stațiile de înaltă tensiune. Producția uzinei din anul 1955 se realizează acum în mai puțin de 2 luni. Cum le sînt motoarele de 4,5 kW, fabricate în primii ani, lângă motoarele de la 100 la 1 600 kW? Sau generatorilor de curent continuu de 20 lîngă cele de 1 300 kW? De la transformatori de 25 kVA s-a ajuns la cei de 40, 60 și 100 MVA, la tensiunea de 130 kV. Să adăugăm mașinilor electrice rotative de putere mare, aparatajul de tensiune medie și înaltă, transformatorilor de forță — și locomotive Diesel-electrice, mîndria îndrăgășită a colectivului. Ritmurile înalte de dezvoltare prind astfel mai bine contur în feța celui ce se interesează de monografia uzinei. Și cîte nu mai sînt de spus despre modernizarea și extinderea uzinei prin construirea de noi secții, înzestrarea ei cu ultimul cuvînt al tehnicii moderne, cu noi mașini și aparate electrice, despre reproiectarea pe scară înfîlțită a produselor vechi și execuția unor mașini și aparate electrice de concepție îndrăznească, cu înalte performanțe tehnice.

Începuturile sînt cunoscute. S-a pornit de la niște ateliere dărăpănate. Se confecționau în primii ani, în anii adolescenței colectivelor, roabe, vagoane... Asemenea alpinștilor încercați, meșterii constructori de mașini și aparataj electric din uzină au pornit ascensiunea spre piscurile inaccesibile pînă atunci. Doar gîndurile, într-un scurt răgaz, le alergau înapoi. Măsurau rodnicia drumului parcurs. Se fabrică astăzi aici o varietate gamă de mașini și aparate electrice de înaltă tensiune necesară economiei naționale. Uzinele „Electropulere” au înzestrat în mare măsură cu utilaje electro-tehnice industria de extracție a petrolului și minerurilor, industria chimică, noi-le linii și fabrici de ciment, liniile și stațiile de înaltă tensiune. Producția uzinei din anul 1955 se realizează acum în mai puțin de 2 luni. Cum le sînt motoarele de 4,5 kW, fabricate în primii ani, lângă motoarele de la 100 la 1 600 kW? Sau generatorilor de curent continuu de 20 lîngă cele de 1 300 kW? De la transformatori de 25 kVA s-a ajuns la cei de 40, 60 și 100 MVA, la tensiunea de 130 kV. Să adăugăm mașinilor electrice rotative de putere mare, aparatajul de tensiune medie și înaltă, transformatorilor de forță — și locomotive Diesel-electrice, mîndria îndrăgășită a colectivului. Ritmurile înalte de dezvoltare prind astfel mai bine contur în feța celui ce se interesează de monografia uzinei. Și cîte nu mai sînt de spus despre modernizarea și extinderea uzinei prin construirea de noi secții, înzestrarea ei cu ultimul cuvînt al tehnicii moderne, cu noi mașini și aparate electrice, despre reproiectarea pe scară înfîlțită a produselor vechi și execuția unor mașini și aparate electrice de concepție îndrăznească, cu înalte performanțe tehnice.

Începuturile sînt cunoscute. S-a pornit de la niște ateliere dărăpănate. Se confecționau în primii ani, în anii adolescenței colectivelor, roabe, vagoane... Asemenea alpinștilor încercați, meșterii constructori de mașini și aparataj electric din uzină au pornit ascensiunea spre piscurile inaccesibile pînă atunci. Doar gîndurile, într-un scurt răgaz, le alergau înapoi. Măsurau rodnicia drumului parcurs. Se fabrică astăzi aici o varietate gamă de mașini și aparate electrice de înaltă tensiune necesară economiei naționale. Uzinele „Electropulere” au înzestrat în mare măsură cu utilaje electro-tehnice industria de extracție a petrolului și minerurilor, industria chimică, noi-le linii și fabrici de ciment, liniile și stațiile de înaltă tensiune. Producția uzinei din anul 1955 se realizează acum în mai puțin de 2 luni. Cum le sînt motoarele de 4,5 kW, fabricate în primii ani, lângă motoarele de la 100 la 1 600 kW? Sau generatorilor de curent continuu de 20 lîngă cele de 1 300 kW? De la transformatori de 25 kVA s-a ajuns la cei de 40, 60 și 100 MVA, la tensiunea de 130 kV. Să adăugăm mașinilor electrice rotative de putere mare, aparatajul de tensiune medie și înaltă, transformatorilor de forță — și locomotive Diesel-electrice, mîndria îndrăgășită a colectivului. Ritmurile înalte de dezvoltare prind astfel mai bine contur în feța celui ce se interesează de monografia uzinei. Și cîte nu mai sînt de spus despre modernizarea și extinderea uzinei prin construirea de noi secții, înzestrarea ei cu ultimul cuvînt al tehnicii moderne, cu noi mașini și aparate electrice, despre reproiectarea pe scară înfîlțită a produselor vechi și execuția unor mașini și aparate electrice de concepție îndrăznească, cu înalte performanțe tehnice.

Începuturile sînt cunoscute. S-a pornit de la niște ateliere dărăpănate. Se confecționau în primii ani, în anii adolescenței colectivelor, roabe, vagoane... Asemenea alpinștilor încercați, meșterii constructori de mașini și aparataj electric din uzină au pornit ascensiunea spre piscurile inaccesibile pînă atunci. Doar gîndurile, într-un scurt răgaz, le alergau înapoi. Măsurau rodnicia drumului parcurs. Se fabrică astăzi aici o varietate gamă de mașini și aparate electrice de înaltă tensiune necesară economiei naționale. Uzinele „Electropulere” au înzestrat în mare măsură cu utilaje electro-tehnice industria de extracție a petrolului și minerurilor, industria chimică, noi-le linii și fabrici de ciment, liniile și stațiile de înaltă tensiune. Producția uzinei din anul 1955 se realizează acum în mai puțin de 2 luni. Cum le sînt motoarele de 4,5 kW, fabricate în primii ani, lângă motoarele de la 100 la 1 600 kW? Sau generatorilor de curent continuu de 20 lîngă cele de 1 300 kW? De la transformatori de 25 kVA s-a ajuns la cei de 40, 60 și 100 MVA, la tensiunea de 130 kV. Să adăugăm mașinilor electrice rotative de putere mare, aparatajul de tensiune medie și înaltă, transformatorilor de forță — și locomotive Diesel-electrice, mîndria îndrăgășită a colectivului. Ritmurile înalte de dezvoltare prind astfel mai bine contur în feța celui ce se interesează de monografia uzinei. Și cîte nu mai sînt de spus despre modernizarea și extinderea uzinei prin construirea de noi secții, înzestrarea ei cu ultimul cuvînt al tehnicii moderne, cu noi mașini și aparate electrice, despre reproiectarea pe scară înfîlțită a produselor vechi și execuția unor mașini și aparate electrice de concepție îndrăznească, cu înalte performanțe tehnice.

Începuturile sînt cunoscute. S-a pornit de la niște ateliere dărăpănate. Se confecționau în primii ani, în anii adolescenței colectivelor, roabe, vagoane... Asemenea alpinștilor încercați, meșterii constructori de mașini și aparataj electric din uzină au pornit ascensiunea spre piscurile inaccesibile pînă atunci. Doar gîndurile, într-un scurt răgaz, le alergau înapoi. Măsurau rodnicia drumului parcurs. Se fabrică astăzi aici o varietate gamă de mașini și aparate electrice de înaltă tensiune necesară economiei naționale. Uzinele „Electropulere” au înzestrat în mare măsură cu utilaje electro-tehnice industria de extracție a petrolului și minerurilor, industria chimică, noi-le linii și fabrici de ciment, liniile și stațiile de înaltă tensiune. Producția uzinei din anul 1955 se realizează acum în mai puțin de 2 luni. Cum le sînt motoarele de 4,5 kW, fabricate în primii ani, lângă motoarele de la 100 la 1 600 kW? Sau generatorilor de curent continuu de 20 lîngă cele de 1 300 kW? De la transformatori de 25 kVA s-a ajuns la cei de 40, 60 și 100 MVA, la tensiunea de 130 kV. Să adăugăm mașinilor electrice rotative de putere mare, aparatajul de tensiune medie și înaltă, transformatorilor de forță — și locomotive Diesel-electrice, mîndria îndrăgășită a colectivului. Ritmurile înalte de dezvoltare prind astfel mai bine contur în feța celui ce se interesează de monografia uzinei. Și cîte nu mai sînt de spus despre modernizarea și extinderea uzinei prin construirea de noi secții, înzestrarea ei cu ultimul cuvînt al tehnicii moderne, cu noi mașini și aparate electrice, despre reproiectarea pe scară înfîlțită a produselor vechi și execuția unor mașini și aparate electrice de concepție îndrăznească, cu înalte performanțe tehnice.

Începuturile sînt cunoscute. S-a pornit de la niște ateliere dărăpănate. Se confecționau în primii ani, în anii adolescenței colectivelor, roabe, vagoane... Asemenea alpinștilor încercați, meșterii constructori de mașini și aparataj electric din uzină au pornit ascensiunea spre piscurile inaccesibile pînă atunci. Doar gîndurile, într-un scurt răgaz, le alergau înapoi. Măsurau rodnicia drumului parcurs. Se fabrică astăzi aici o varietate gamă de mașini și aparate electrice de înaltă tensiune necesară economiei naționale. Uzinele „Electropulere” au înzestrat în mare măsură cu utilaje electro-tehnice industria de extracție a petrolului și minerurilor, industria chimică, noi-le linii și fabrici de ciment, liniile și stațiile de înaltă tensiune. Producția uzinei din anul 1955 se realizează acum în mai puțin de 2 luni. Cum le sînt motoarele de 4,5 kW, fabricate în primii ani, lângă motoarele de la 100 la 1 600 kW? Sau generatorilor de curent continuu de 20 lîngă cele de 1 300 kW? De la transformatori de 25 kVA s-a ajuns la cei de 40, 60 și 100 MVA, la tensiunea de 130 kV. Să adăugăm mașinilor electrice rotative de putere mare, aparatajul de tensiune medie și înaltă, transformatorilor de forță — și locomotive Diesel-electrice, mîndria îndrăgășită a colectivului. Ritmurile înalte de dezvoltare prind astfel mai bine contur în feța celui ce se interesează de monografia uzinei. Și cîte nu mai sînt de spus despre modernizarea și extinderea uzinei prin construirea de noi secții, înzestrarea ei cu ultimul cuvînt al tehnicii moderne, cu noi mașini și aparate electrice, despre reproiectarea pe scară înfîlțită a produselor vechi și execuția unor mașini și aparate electrice de concepție îndrăznească, cu înalte performanțe tehnice.

Începuturile sînt cunoscute. S-a pornit de la niște ateliere dărăpănate. Se confecționau în primii ani, în anii adolescenței colectivelor, roabe, vagoane... Asemenea alpinștilor încercați, meșterii constructori de mașini și aparataj electric din uzină au pornit ascensiunea spre piscurile inaccesibile pînă atunci. Doar gîndurile, într-un scurt răgaz, le alergau înapoi. Măsurau rodnicia drumului parcurs. Se fabrică astăzi aici o varietate gamă de mașini și aparate electrice de înaltă tensiune necesară economiei naționale. Uzinele „Electropulere” au înzestrat în mare măsură cu utilaje electro-tehnice industria de extracție a petrolului și minerurilor, industria chimică, noi-le linii și fabrici de ciment, liniile și stațiile de înaltă tensiune. Producția uzinei din anul 1955 se realizează acum în mai puțin de 2 luni. Cum le sînt motoarele de 4,5 kW, fabricate în primii ani, lângă motoarele de la 100 la 1 600 kW? Sau generatorilor de curent continuu de 20 lîngă cele de 1 300 kW? De la transformatori de 25 kVA s-a ajuns la cei de 40, 60 și 100 MVA, la tensiunea de 130 kV. Să adăugăm mașinilor electrice rotative de putere mare, aparatajul de tensiune medie și înaltă, transformatorilor de forță — și locomotive Diesel-electrice, mîndria îndrăgășită a colectivului. Ritmurile înalte de dezvoltare prind astfel mai bine contur în feța celui ce se interesează de monografia uzinei. Și cîte nu mai sînt de spus despre modernizarea și extinderea uzinei prin construirea de noi secții, înzestrarea ei cu ultimul cuvînt al tehnicii moderne, cu noi mașini și aparate electrice, despre reproiectarea pe scară înfîlțită a produselor vechi și execuția unor mașini și aparate electrice de concepție îndrăznească, cu înalte performanțe tehnice.

Tudor Arghezi

ÎNCA UN MAI

Te-ai deșteptat să-ți spui o poveste?... Se făcea că o dată pe an venea în poarta grădinii din Mărțișor o fată neasemuit de frumoasă.

Toate tetele din Mărțișor sint frumoase dar asta întrecea în frumusețe toate tetele din București. Încercasem mereu să-l fac licoana și mi-a părut întotdeauna rău că nu eram zugrav. N-aveam pensulele ce se cuvîn, nici niște asemenea vopsele, amintiri de aur pentru pletele-l mari involburate pe umeri pînă peste umeri ca două turturele, miezuri de clooare pentru ochii albaștri ca văzduhul; rîntașe de tandralii pentru buze — toate topele cu rotă în scoici. Neavînd nici hîrtie mare, mă gîndeam cu picăturile aștea, lacrimile scumpe ale stelelor, de le-ași fi avut,

peste noapte, să-l fac un chip pe pîretele alb al casei noastre, ivită tot dintr-un basm... — Sint ziua de zîntii mai, mi-a spus. Tu zi-mi cum vrei, mi-a spus fata, Cătălina, Mioarița, Fecioara din vis. Oricum sint tot aceeași, sint ziua de Întii mai.

Și cu alai de gingăni o însoțeau roindu-l împrejur hore de fluturi albi, mi și mi de fluturi fără glas și miile de gingăni licăritoare ca-n oglinzi, cîntărețe, sumedenii, care grămădite în pomii livezii, înflorea toată grădina. Și de dincolo de această feciorelnică zăpadă veneau valurile de mirese, ale tuturor partumelor din lume și lunci, așteretur de velințe, covoare și scoarțe de mîrodenii.

Dar fata nu venea singură niciodată, ci de mîna cu taică-su, taurul lucrurilor de fier. Zi-i și lui, mai spunea fata, cum vrei și cum crezi mai potrivit. El e Omul Muncii, că a născocit, pe cînd eu îi cîntam, herbină o-sirdie și osteneală de a face miracole cu brațele, cu mîntea, cu inima, răbdarea și însușirea. Clădește cu strădanie cugetată, surprî timpurile vechi și face alte timpuri, sullă peste cele în agonie și înviază jarul tinereții, dragostea de oameni și voia bună, face liniștiți, face belșuguri, bucurii și pace.

L-ai auzit? Basmul meu, fiule, e-adevărat. Îi trăgești și tu și-i vei duce și tu înainte, pînd departe — că basmul e încă la început.

Somnul ți-a fost adînc. Te-ai deșteptat. E ziua Fecioarei, e ziua Muncii, e Sărbătoarea ei, e Sărbătoarea ta, Omule, biruitoare, începătoare, fratele meu.

Cotele apelor Dunării

Acea Dunăre care ajunge la noi după ce a străbătut o bună parte a Europei nu mai e Dunărea albastră din valsul lui Strauss. Dar nu mai e nici altceva: doar o magistrală de transport. Mai exact spus, începe să devină, sub ochii noștri, o vestă și complexă magistrală industrială. Totuși e un riu al petrochimiei: Onest-Borzești. Bistrița este energetică, în plină devenire de la Bicaz. În jos spre Siret, prin salba ei de hidrocentrale. Dar, în același timp, e și un riu din geografia chimiei: Săvinești-Roznov. Reedificînd, la scara de fluviu, soarta acestor ape, Dunărea — așa cum udă mai multe regiuni ale țării — traversează un întreg șir de capitale ale geografiei economice socialiste.

In aceste locuri, din Banat pînă în Delta, Dunărea e astăzi în haine de lucru. Malul ei s-a prefăcut într-un frământător șantier, legănd de siluete industriale pe toate treptele cîle se întind, în timp, de la primul semn de organizare a șantierului pînă la uzina în plin mers. Drumul Dunării industriale îl jalonează doi piloni în: Porțile de Fier — hidrocentrala, la Galați — combinatul siderurgic. Cele două viitoare și cele mai puternice cetăți ale kilowatilor și metalului. În între ele, de-a lungul magistralei de o mie de kilometri, se profilează siluetele altor cetăți industriale. Combinatele de îngreșăminte (Turnu Măgurele), de celuloză și hîrtie din paie (Căllărași), de industrializare a stufului (Brăila) — în perimetrul chimiei; combinate la Turnu Severin și Brăila — în perimetrul valorificării superioare a lemnului; o salbă de șantiere navale, în plină modernizare, sîrînd cu caii mai vestiți — lanșajul carourilor de la Galați. Citeodalia, o singură stradă poate rezona fiziionomia unui oraș. La fel și Dunărea, care devine o magistrală reprezentativă pentru ansamblul Romîniei în haine de lucru.

Fluviul se recalifică

Un fîrm odinioară lăcut și înfelenit, prelungire a unui Bărăgan al călcășilor; firguri somnolente, pe malul apei, trezite doar din cînd în cînd de freacăntul surbur al negoiului de cereale, care umplea circumferea de misiși și vătafi zorii să li chideze pe spinării de hamal (lumea lui Panait Istrati) problemele de export ale prînzilor cu moși în Bărăgan; arșițe, lacrimi și durerea din cîmpia dunăreană coborau din silozuri în sîlepuri; șantiere navale, cum era Ofenița, lansau pe apă o flotilă de lemni și cu pinze de pe cale unde animalele de povară țineau loc de mecanizare; cotele apelor Dunării, într-un sens figurat, erau elementare și — indiferente față de timp, față de oameni — scăzute.

Simțămîntul mării

În acești dunăreni constructori, oameni ai fluvului, simțămîntul mării vibrează profund și acut. E un element nevăzut marea, dar prezența ei e resimțită aici pretutindeni, de la sălile iluminate fluorescent ale proiectanților pînă la calea unde se taie paramele și vasul capăt de botul.

Există o poezie solemnă, bărbătească, a momentului lansării, pe care n-aș putea-o asemui decît cu alte emoții colective — clipa închiderii definitive a Bistriței la Bicaz sau a aprinderii primului foc la furnal. E o bucurie de un fel cu totul deosebit, necunoscută generațiilor anterioare, cătoră, în uzine sau șantiere ce nu le aparțineau, li se întina simțămîntul creației. Cînd se lansează la apă un cergo, maternitatea navală gălățeană se prefăce într-un amfiteatru cu mii de spectatori în salopete. Sirena izbucnește pătimaș, vestind finalul de act de pe scena Dunării. Lansarea cergoului, plasarea lui pe orbila flotei romînești e un eveniment ce animă întregul oraș. Se pomenește într-un astfel de moment de pocnetul sticlei de șampanie lovită de bordaj — salutul văii lungă. Dar eu șuș pomeni de semnalul sunet de acțiunea sonoră din fluierul maestrului Cazacu; de fețele concentrate ale tăietorilor de parime, de zvonirea mușchilor lor care fac să cadă, la auzul semnalului, într-o mișcare simultană desăvîrșită, ca într-un balel, lamele topsoarelui peste ombilicurile de frînghie.

Regia acestui spectacol aparține de foarte mulți ani celui mai experimentat lansator: Dumitru Cazacu. Acele cîteva secunde care opresc respirația a mii de oameni reprezintă o erlă îndelung șlefuită. Comunist, el a trăit cu intensitate pagină de nouă tinerețe a șantierului gălățean, înscriindu-și numele în calitate de laureat al Premiului de Stat — acordat unui colectiv „pentru contribuțiile originale aduse în proiectarea și construirea cergoului de 4.500 tone”. Creația și contribuția originală se reduceau în fostele ateliere Farnic, la repararea de sîlepuri și la construirea de mici ambarcațiuni. 126 de lanșări de-a lungul a peste șapte decenii; peste 500 — în decursul ultimilor două. Cîrele nu spun însă totul. Istoria acestui șantier, transformat din femalii după naționalizare, stăea dunăreană de prima mîrie, este în același timp saltul de la mic la mare. De la sîlep și șalupă la remorcher maritime, la motonave, la cergouri. De la raza de navigație strictă dunăreană la posibilitatea de a navea pe toate mările și oceanele. De la meșteșugăresc la fabricația în serie, de la nit la sudură automată, de la animale de povară la macarale, de la potrivitul după ochi la cercetarea Roentgen și trasajul optic. Căci istoria șantierului este istoria unei tehniciștii în plin mers. Astfel, cea mai importantă lansare la care a asistat Dumitru Cazacu, în ultimele două decenii, imi pare a fi lansarea șantierului însuși. Aici, într-una din zonele cele mai dinamice ale cotelor apelor Dunării.

mica proceselor lor de producție, desecoperi că prezența lor pe acest fîrm nu este înfrîmptătoare, că energiile fluvului sint gîndite pentru înfrîmptarea acestor procese.

La Turnu Măgurele, unde crește Combinatul de îngreșăminte chimice, Dunărea a fost angajată pe stful de plătî încă de la început: în calitate de constructor. Pe locul șantierului de astăzi era bală. Drage puternice au început să înghită apă cu nisip, Hidromecanice. Apa a fost lăsată să se întoarcă în malca ei, în vreme ce nisipul a rămas să alcătuiască o uriașă platformă, în căsuța căreia a început să fie zidită această nouă lume a chimiei. A dispărut o bală, cîteva zeci de hectare care erau și așa date drept dispărute, pentru a răsări un lan de o jumătate de milion de hectare, suprafața agricolă a unei întregi regiuni! Căci aceste este expresia plastică a scopului de recoltă ce va fi adus țării prin cele 400 000 tone de îngreșăminte compuse granulate. Azot, fosfor, potasiu. Dar pentru ca miraculoasa lor forță fertilizantă să ia naștere și pentru ca o dată născuț să se reverse asupra parilor, va fi nevoie, de asemenea, de cotele apelor Dunării. Principalele materii prime, pirite și apatite, vor fi aduse pe fluviu. Din cenușa de pirite, pe lîngă alte metale, se extrage un foarte concentrat mîneru de fier care, tot pe calea Dunării, va ajunge în făclăria Combinatului siderurgic de la Galați. Marea apă va fi astfel angajată și pe post de curier. Gîndiți-vă cîtă însemnătate economică prezintă amplasarea pe fîrmul Dunării a unui combinat de țelă celule de la Turnu Măgurele, unde vor fi manipule anuale circa un milion și jumătate de tone. Sarcini celeritate transferate fluvului.

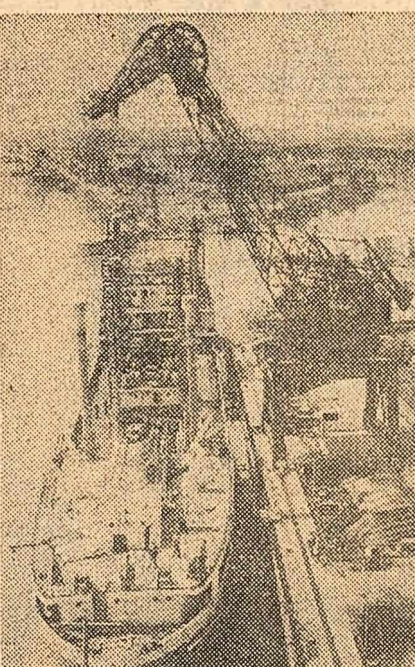
Pe măsura unor etii de complexe construcții, de la un șantier la altul și de la o uzină la alta, cotele apelor Dunării nu rămîine nimic altceva de lăcut, din Banat pînă în Delta, decît să se recalifice în mers.

Mulți dintre cei care înalță Galații poartă amintirea anilor de pionierat la Hunedoara. Romanismul lor s-a decantat într-o matură experiență, adusă odădat cu utilajele pe platforma Sîmîndanului. Acest șantier, de altfel, este o puternică tablă de materii a tuturor experiențelor care leagă, într-un sens continuu ascendent, capitalele alt de diverse, și alt de complexe, ale construcțiilor durate în ultimele două decenii. Ce oameni nu înfrînești aici! Fostii brigadierei de la Bumbești și Salva, bicăzeni, creatorii ai lanșajelor petrochimice moldovenești, constructorii de orașe și șosele — oameni a căror biografie, dacă ai desăvîra-o pe masă, ar trebui să arate asemenea hîrții Romîniei, punctată de marile obiective.

E de aceea, cît se poate de interesant să cunoști părerea acestor oameni atît de umbrați — alcătuint o veritabilă tablă de materii a construcțiilor — despre acest ultim șantier crescut din mîniile lor. Nicăieri, spun ei cu toții, n-au mai lucrat în condiții atît de mecanizate. Furnicarul de căruțe, munca la coada lopeții și a fierășului, care făceau parte din imaginea de început a altor șantiere, au fost înlocuite prin mișcarea amplă și organizată a excavatoarelor și autobusculelor, a screpereilor și a macaralelor. Nu s-au mai încropit barăci, semne ale provizoratului, ci ei, constructorii, s-au mutat în orașul viitorului combinat, Tiglina. Hunedoara — compară cei care au construit-o — n-a crescut așa. Gîndirea proiectantului și elanul constructorului s-au ciocnit acolo mereu de liniile strălucite, de a creola strîmță a vechiului. Aici, totul s-a ridicat pe o planșă virgină; liniile, contururile, „fiziologia” viitorului organism au putut fi concepute nestînjenești, cutezător, viguros, subordonate unei viziuni siderurgice armonioase.

Nu mî încumet să descriu panorama șantierului întrucît, înainte de a ajunge în mîna șefului, șirurile de plumb aparțin, inevitabil, zilei de ieri. Privesc spre mine. Urmăresc liniile proiectului, simt vibrația betonului ce-și așteaptă calmarea, înalț privirea de-a lungul semnelor de exclamație ale pilonilor înfiți în platu, am senzația materială a timpului (da, aceste uriașe grinzi metalice coborîte din vagoane și urcate sus, pe verticală, și organizate în volumuri) — tot altceva secundă și ceasuri acumulate în „mine”.

Mîine... Cine va dori să reconstituie, fidel, itinerarul metalului, de la mine-rea la laminare, socotind că va parcurge astfel întreaga rețea de căi ferate uzinale a combinatului, va avea de parcurs distanța de la București la Galați. Fără a socoti, însă, celălalte drumuri, cu mult mai lungi și cu mult mai diverse, pe ape, înmănușate ca într-un focar, în rada unui port pe care cartografiilor vor trebui să-l consemneze. Aici va fi portul — mi se spune. Căci însoțitorul meu pe șantier, un inginer constructor hunedorean — la care rigorea cifrei se împletește

Mesager dunărean

geografica largi, de anvergură unele, o capabil să sugereze dimensiunile puțin obișnuite ale celui mai important șantier dunărean. Acolo, la marginea Galațiilor, cu trei ani în urmă, într-o zi de iulie, s-a petrecut următorul eveniment: un excavator a mușcat din leosă prima cupă de pămînt. Astfel, pe acel gîlbui platu de confluența dintre fluvii și riu se săvîrșise „lanșarea” șantierului spre orientarea incandescente ale celui mai mare fluviu de oțel romînesc. Iși vestea viitoarea plecare în cursă gigantică cargo, avînd la bord, de la furnele pînă la laminare, toate agregatele siderurgice moderne, la cel mai înalt grad de incusivitate tehnică al acestei epoci. Căci pe „cala de lansare” dunăreană se construiește nava-amiral a industriei noastre grele, mai puternică și mai desăvîrșită decît celelalte nave asemănătoare, Hunedoara și Reșița.

Linia centrului gălățean e prelungită în mai vastul spațiu al Tiglinei. Acolo, cîteva mii de apartamente sint supuse legilor înțelepte de viață ale microarhitecturii. O parte dintre constructorii Tiglinei sint aceiași oameni care au dat Bucureștiului complexul arhitectonic din Piața Palatului. Și așa cum atunci, primilor locatari, li s-au înmînat cheile noilor apartamente, acelor constructori li s-au înmînat bilete de tren pentru Galați.

Cu lutul, inert și încăpățînat, s-a dus o luptă într-adevăr pieptișă, pînă la imaginea de astăzi a unei Tigline care, estetic și funcțional, simbolizează o victorie, republicană, a construcției desăvîrșite de locuințe. Cineva stabilea următoarea comparație: dacă Tiglina ar avea forma unui bloc prelung, neîntrerupt, cu un singur etaj, atunci ar fi acoperită distanța dintre Galați și Brăila.

Acesta este orașul, nu altul, care cu douăzeci de ani în urmă ajunsesse un imens morman de ruine. Sub bombele și în prînzul hoardelor fasciste, cătoră la zeci de ore au dispărut șase mii de case. Dacă n-ar fi existat de mai înainte, expresia „a fi la pămînt” ar fi trebuit să se nască din fragica imagine a mormîntului gălățean. Le părea imposibil, unora, ca orașul să se mai ridice vreo dată în picioare. Dar oamenii Galațiilor muncitoresc, ai Porțului Roșu, la chemarea partidului, au pornit încrezători să înlăture dezastrul. Amintirea faptelor lor de atunci s-a înfișărit în numele dete unor străzi: strada Reconstructivă, strada Muncii Voluntare, Pasajul brigadierilor... Acesta, și nu altul, este orașul căruia li s-a decernat, în anul 1963, diploma și premiul I pe țară în întrecerea patriotică pentru buna gospodărire și înfrumusețarea a orașelor.

Asta poate și explică, în altele pagini scrise despre Galații reînscut, prezența stăruitoare a imaginii păsării Phoenix, învială din propria ei cenușă. Greșit! Reînscut, pasărea Phoenix era aceeași. Capitala Dunării, însă, față de propriul său trecut, e o cu totul altă pasăre: cu aile aripi, cu aile zbor, spre aile zări.

Mă gîndesc și la acea pulsație a vieții pe care Galații, nelipsit de ritm nici în trecut, n-a cunoscut-o nicînd... Multă paradă se făcea de prosperitatea Galațiilor, dar ce însemna ea în realitate, și pentru cine, și împo-

— la care rigorea cifrei se împletește

cu viziunea plastică de anvergură — a fîntii să-mi arată și viitoarea poartă de apă a combinatului, legătura lui prin Dunăre cu lumea întreagă. Aceasta și este rețeaua amplasării navei-amiral a industriei noastre siderurgice. Privem împreună apele verzi și tulburi ale bălții Cătăna, unde se vor înălța cheiri și căpiștii, consecințe atît de inedite ale șarjelor de oțel. Fluvii va pătrunde pînă aici, reimpresionînd geografia acestor locuri, cergouri vor pătrunde pînă aici, iar cotele apelor Dunării vor face astfel așterire și cu cota de oțel pe cap de locuitor.

Acesta și nu altul...

Orașul înfrîmpina odinioară fluvii prin ceea ce avea mai mărgine și mai decerpiți. Magazii sumbre și fără sîl, în afara stîlului de mîșline cu ridicata, încopțate pe malul priporos, ca pe buze crăpate a unei prăpăștii, ieșeau la fîrmul Dunării: ciudată procesiune suburbană. Balcoane pe verticală, aplicate peste fațadele pastele, în armonie cu năfrmele de coloriflă ale zăvoaielor de peste ape, educ fluviiului salutului arhitectonic el celui mai impunătoare așezări dunărene. Orașul salută astfel fluviiul prin însuși centrul său. De la feleza modernă, în plină amenajare, legînd portul de cartierul Tiglinei, zonă de agrement și de dîhnă, urci scări monumentale la capătul unei esplanade. Și ta află în plin centru. Farmecul, originalitatea acestui tablou urbanistic sint ecoul unei ingenuități ideii. Arhitecții și-au luat drept celebratoare, în plan estetic, Dunărea. Au înțeles că încadrarea ei în rama amplă a centrului gălățean ar adăuga orașului o notă de măreție.

Comunicării cu fluviiul, încadrării lui în oraș, deci viziunii monumentale, i s-a asociat concentrarea asupra detaliului menit să dea căldură și înfrîmptare. Oaze frumos gîndite. Bănci prînzire tufe de tandralii, împrejurul unor havuzuri, din mijlocul cătoră urcă, neistovită plîmădăre, cupe de apă vie, asemenea unor potire străvezi, continuu revărsate. Pe înnoptate, lămpi pitice, crescute din covorele florale, aprind pe suprafața potivelor lichide lumini de poveste. Monumentalitatea și detaliul, în acest spațiu dunărean, se pun reciproc în valoare.

Linia centrului gălățean e prelungită în mai vastul spațiu al Tiglinei. Acolo, cîteva mii de apartamente sint supuse legilor înțelepte de viață ale microarhitecturii. O parte dintre constructorii Tiglinei sint aceiași oameni care au dat Bucureștiului complexul arhitectonic din Piața Palatului. Și așa cum atunci, primilor locatari, li s-au înmînat cheile noilor apartamente, acelor constructori li s-au înmînat bilete de tren pentru Galați.

Cu lutul, inert și încăpățînat, s-a dus o luptă într-adevăr pieptișă, pînă la imaginea de astăzi a unei Tigline care, estetic și funcțional, simbolizează o victorie, republicană, a construcției desăvîrșite de locuințe. Cineva stabilea următoarea comparație: dacă Tiglina ar avea forma unui bloc prelung, neîntrerupt, cu un singur etaj, atunci ar fi acoperită distanța dintre Galați și Brăila.

Acesta este orașul, nu altul, care cu douăzeci de ani în urmă ajunsesse un imens morman de ruine. Sub bombele și în prînzul hoardelor fasciste, cătoră la zeci de ore au dispărut șase mii de case. Dacă n-ar fi existat de mai înainte, expresia „a fi la pămînt” ar fi trebuit să se nască din fragica imagine a mormîntului gălățean. Le părea imposibil, unora, ca orașul să se mai ridice vreo dată în picioare. Dar oamenii Galațiilor muncitoresc, ai Porțului Roșu, la chemarea partidului, au pornit încrezători să înlăture dezastrul. Amintirea faptelor lor de atunci s-a înfișărit în numele dete unor străzi: strada Reconstructivă, strada Muncii Voluntare, Pasajul brigadierilor... Acesta, și nu altul, este orașul căruia li s-a decernat, în anul 1963, diploma și premiul I pe țară în întrecerea patriotică pentru buna gospodărire și înfrumusețarea a orașelor.

Asta poate și explică, în altele pagini scrise despre Galații reînscut, prezența stăruitoare a imaginii păsării Phoenix, învială din propria ei cenușă. Greșit! Reînscut, pasărea Phoenix era aceeași. Capitala Dunării, însă, față de propriul său trecut, e o cu totul altă pasăre: cu aile aripi, cu aile zbor, spre aile zări.

Mă gîndesc și la acea pulsație a vieții pe care Galații, nelipsit de ritm nici în trecut, n-a cunoscut-o nicînd... Multă paradă se făcea de prosperitatea Galațiilor, dar ce însemna ea în realitate, și pentru cine, și împo-

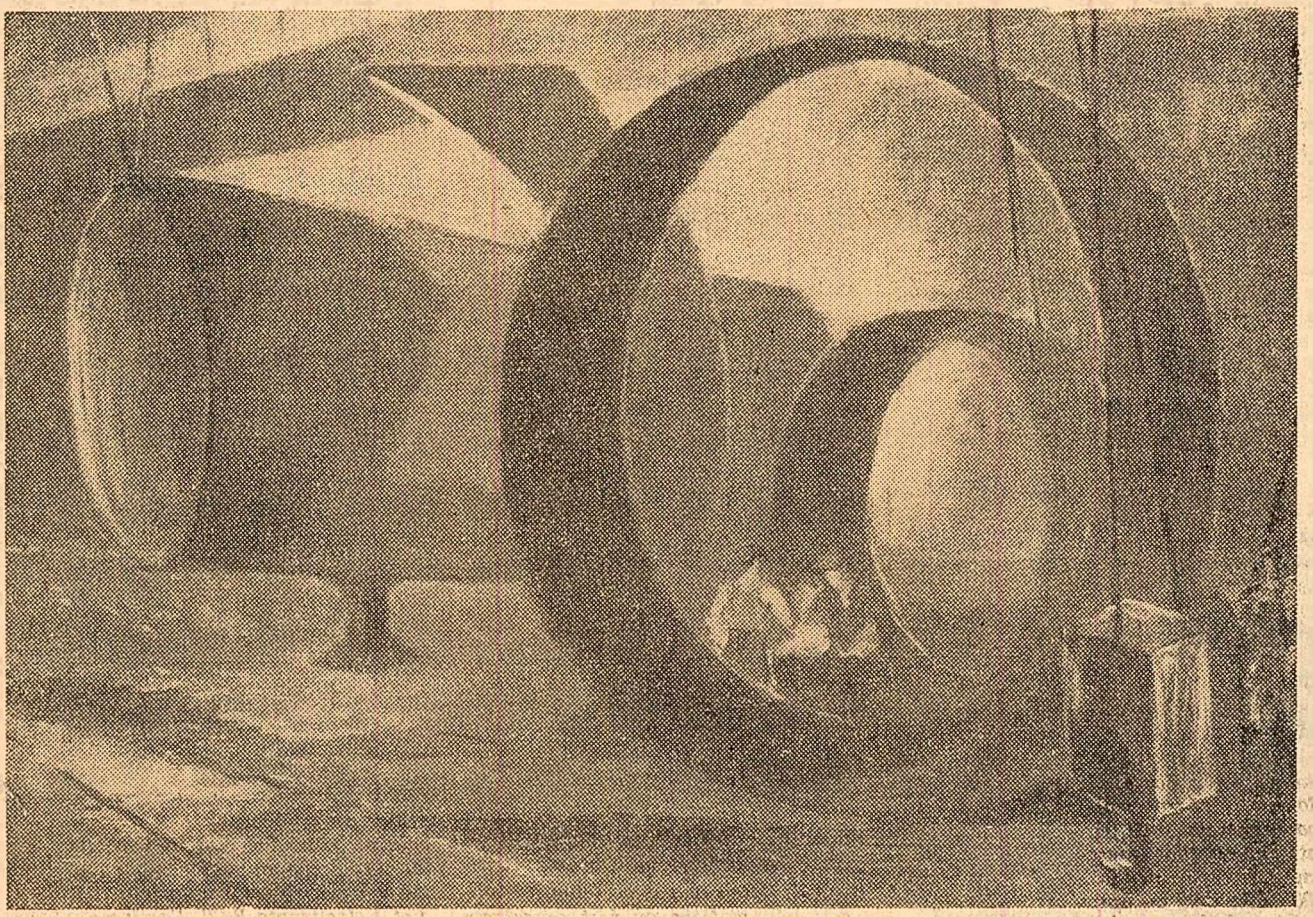
— la care rigorea cifrei se împletește

Imn și vals

Asta poate și explică, în altele pagini scrise despre Galații reînscut, prezența stăruitoare a imaginii păsării Phoenix, învială din propria ei cenușă. Greșit! Reînscut, pasărea Phoenix era aceeași. Capitala Dunării, însă, față de propriul său trecut, e o cu totul altă pasăre: cu aile aripi, cu aile zbor, spre aile zări.

Mă gîndesc și la acea pulsație a vieții pe care Galații, nelipsit de ritm nici în trecut, n-a cunoscut-o nicînd... Multă paradă se făcea de prosperitatea Galațiilor, dar ce însemna ea în realitate, și pentru cine, și împo-

— la care rigorea cifrei se împletește

H. CATARGI

Cazangerie

Victor Eftimiu

Cerul împede zîmbește

versuri vibrante, străbătute de patos, de simpatie și solidaritate față de proletariatul revoluționar. Cele mai multe și cele mai frumoase versuri închinăte zilei de 1 Mai și muncii au început să vadă lumina tiparului în revistele și zăvoaiile animate de idealuri democratice, apropiate de pozițiile clasei muncitoare, de la sfîrșitul veacului trecut. Aceste publicații au militat pentru o orientare politică de alt conținut decît acelea ale partidelor burgheze, al căror program de gu-

vernămint, bazat pe exploatarea maselor, nu cuprîndea și nu putea cuprîndea nici o idee generoasă, de dreptate și de etică, de promovare a talentului și a muncii, de ocrotire a omului.

Numeroși scriitori și artiști progresiști, oameni animăți de înalte idealuri cetățenești, au răsărit în opera lor imagini ale acestei zile. Sărbătorirea muncii a fost celebrată în

Poezii, povestiri, gazetari și critici se alăturau mișcării create de aceste reviste, aducînd în coloanele lor tinerețe, entuziasmul, credința, întregul freacănt al unui suflet arzător, dornic de forme noi de viață, de libertate și dreptate socială. Ei susțineau, alături de zăvoaiile democratice ale epocii, luptele luptătorilor pentru adevăr și progres, luptei care aveau să se împlinească o jumătate de veac mai tîrziu.

Ziua de 1 Mai nu însuflețea numai pe muncitori. Întrunirile lor cu acest prilej inspirau adesea pe scriitorii epocii. În articolul „1 Mai”, publicat de revista „Mottul romin” în anul 1893 — revistă ce apărea sub conducerea lui I. L. Caragiale — muncitorii care „se adună să serbeze o zi a lor, Ziua Muncii și a revendicărilor de clasă” sint priviți cu adîncă simpatie. Articolul, care exprima punctul de vedere al revistei și deci și al conducătorului ei, I. L. Caragiale, arată că „într-o lume care se adună astăzi, duminecă, în Cîmpigiu și între gazeta asta a noastră este un mare punct comun: și unii și alții luptăm pentru aducerea unor vremuri mai senine și mai cinstite”.

Am spicuit numai cîteva momente din cronica vremii, cîteva instanțane literare grăitoare despre ziua de 1 Mai, așa cum a fost ea cîntată de scriitorii noștri.

Poezii de astăzi dau glas imnului de bucurie al muncii libere de peste tot cuprînsul acestei frumoase țări. 1 Mai e o zi cînd se numără roadele muncii desfășurate sub înțeleapta cîrmuire a Partidului Muncitoresc Romîn. Bilanțul ne umple de mîndrie și de încredere în viitorul luminos al scumpei noastre patrii.

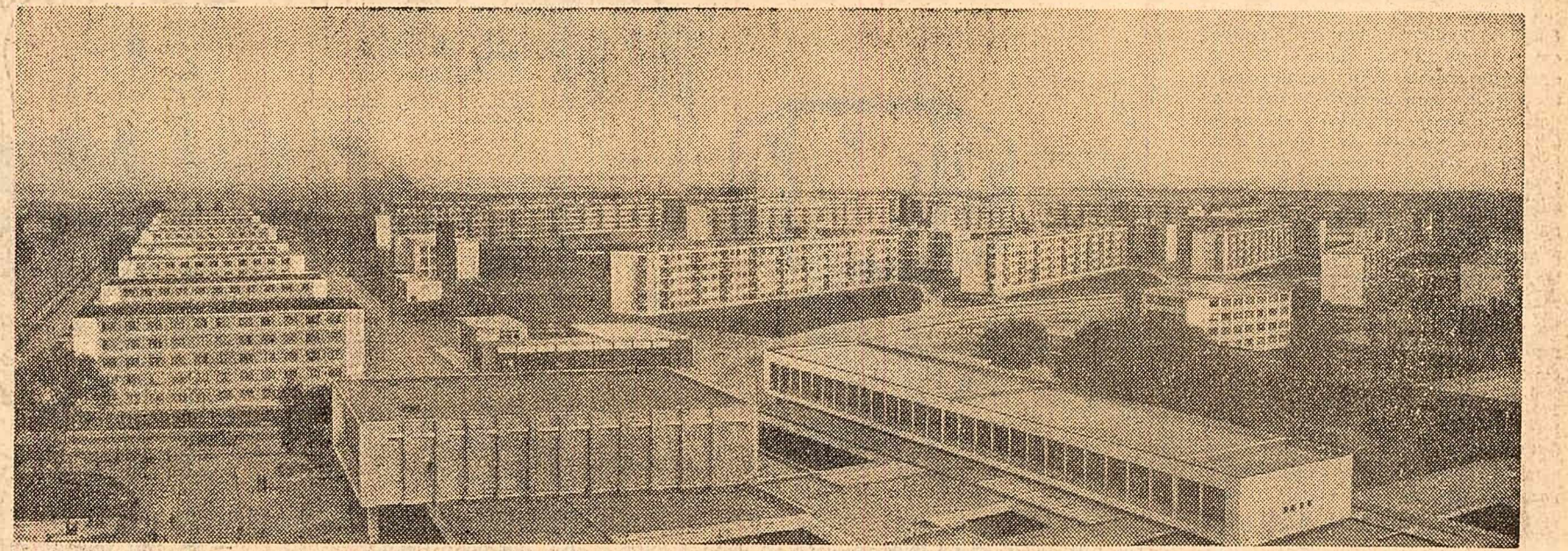
AUREL IJUIDI

Internaționala (1932)

N. Beldiceanu scria în poezia „Armindeului”:

Un moșneg cu barba albă, veac bătrîn cu ghebd-n spate, Zice „Multă sănătate vouă meseni de prin sate; De voiți o primăvară cu flori albe După datinile țării să cinstim pe întii Mai”.

Desigur, aceste versuri sint mai mult ecouri ale unui 1 Mai patriarhal, tradițional. O anumită stîncie se strecura în strofele care cîntau ziua muncii... Dar curajul va veni încetul cu încetul, proletarii cu in-

Tineretea Galațiilor: Tiglina

Foto M. Andreescu

SPORT

Spartachiada în marș

La sfârșit de săptămână

Azi și mâine pe stadionul Republicii

O dată cu venirea primăverii s-au intensificat în toată țara întrecerile primei etape a Spartachiadei republicane.

Concursurile de pină acum, unele desfășurate sub suflarea gheboasă a vântului de martie, au scos în evidență însuflețirea cu care inercul patriei noastre participă la marea competiție.

Manifestări de asemenea anvergură ar fi fost de neconceput până acum două decenii, în vreme când mișcarea sportivă din România însuma cam o douăzeci de milioane de oameni.

1 MAI — ora 18: demonstrație de călărie, ora 18,15: meciul de fotbal combinat Dinamo-Steaua cu Progresul București.

2 MAI — ora 16,45: meciul de fotbal Metalul București-Tractorul Brașov, pentru categoria E; ora 18,30: fotbal pentru „Cupa tineretului”.

Alte întreceri sportive

FOTBAL — Duminică, pe stadionul „23 August” din Capitală, meci în cadrul preliminariilor olimpice; se înfățișează selecționata R. P. României și R. P. Bulgaria.

RUGBI — „Cupa campionilor europeni”: Grivița roșie — R.U.C. Casablanca (Maroc) — duminică, de la ora 14,45, pe stadionul „23 August”.

Meciu de campionat — simbută: Gloria — Regimentul Brlad (ora 9,30, teren „Gloria”), Steuca — Constructorul (ora 11, teren „Steuca”), Ancora Galați — Progresul; duminică: Știința Petroșeni — Știința Cluj, C.S.M.S. Iași — Știința Timișoara.

HANDBAL — Meciu în cadrul campionatelor republicane: femeie: Rapid — Coniect și Știința — Progresul (simbută, ora 15,45, pe stadionul Tineretului); Tractorul Brașov — S.S.E. Ploiești, Voința Sighișoara — Regimentul Brașov, C.S.M. Sibiu — S.S.E. Timișoara, Constructorul Timișoara — Mureșul Tg. Mureș, Electromagnetica București — Știința Cluj (duminică, teren Dinamo, ora 10,30), Știința Timișoara — S.S.E. Petroșeni; masculin: Dinamo București — Tractorul Brașov (duminică, teren Dinamo, ora 11,40), Știința Petroșeni — Tehnometal Timișoara — Voința Sibiu, Știința Tg. Mureș — Știința Timișoara, Dinamo Brașov — C.S.M. Reșița.

BASCHEC — Sala Floreasca, simbută, de la ora 9,30: Știința București — Steagul roșu Brașov (championatul masculin); Celestina (meciuri sint următoarele): Știința Cluj — Steuca, Știința Timișoara — Rapid, Siderurgistul Galați — Știința Craiova, Politehnica Cluj — Dinamo București, Știința Tg. Mureș — Dinamo Oradea.

TEATRE • CINEMA

TEATRE: VINERI 1 MAI. Teatrul de Operă și Balet al R. P. României: Spargătorul de nuc — (orele 19,30). Teatrul de stat de operă: Prințesa circului — (orele 19,30). Teatrul Național „I. C. Caragiale” (Sala Comedia): Ștefela nevastă (orele 19,30); (Sala Studio): O femeie cu haină — (orele 19,30). Actiunea și Eva — (orele 19,30). Teatrul „C. I. Nottara” (Sala din bd. Magheru): Zizi și... formușă — (orele 19,30). Teatrul (Sala Studio): Băieții veseli — (orele 20). Teatrul „Lucia Sturdza-Bulandra” (Sala din bd. Șchitu băgăreanu nr. 1): Crez și Cleopatra — (orele 19,30); (Sala Studio, din str. Alex. Șabă nr. 76 A): Comedia erorilor — (orele 19,30). Teatrul de comedie: Umbra — (orele 19,30). Teatrul muzical C.F.R.-Giulești: Jurnalul unei femei — (orele 19,30). Teatrul pentru copii și tineret (Sala din str. C. I. Nottara): Himeră — (orele 20); (Sala pentru copii, din str. Eremia Grigorescu nr. 24): Săritul voies — (orele 19,30). Teatrul evreiesc de stat: Poftă vine, rizid — (orele 20). Teatrul satiric-muzical „C. I. Nottara” (Sala Savoy): Revista de altădată — (orele 20). Cercul de stat: Păcălă și Tindală — (orele 19,30).

SIMBATA 2 MAI. Teatrul de Operă și Balet al R. P. României: Lucia di Lammermoor — (orele 19,30). Teatrul de stat de operă: Paganini — (orele 19,30). Teatrul Național „I. C. Caragiale” (Sala Comedia): Maria Stuart — (orele 19,30). O scrisoare pierdută — (orele 20). (Sala Studio): Moartea unui artist — (orele 19,30). Avarul — (orele 20). Teatrul „C. I. Nottara” (Sala din bd. Magheru): Este vinovată Corina? — (orele 19,30); (Sala Studio): Casa cu doi intrări — (orele 19,30). Teatrul „Lucia Sturdza-Bulandra” (Sala din bd. Șchitu băgăreanu nr. 1): Sfința Ioana — (orele 19,30); (Sala Studio, din str. Alex. Șabă nr. 76 A): Noaptea e un șteflic bun — (orele 19,30). Teatrul de comedie: Umbra — (orele 19,30). Teatrul muzical C.F.R.-Giulești: Paharul cu apă — (orele 19,30). Teatrul pentru copii și tineret (Sala din str. C. I. Nottara): Lăcustele și profesorul însoară — (orele 20); (Sala pentru copii, din str. Eremia Grigorescu nr. 24): Despre competiție — (orele 19,30). Teatrul evreiesc de stat: Opera de trei parate — (orele 20). Teatrul satiric-muzical „C. I. Nottara” (Sala Savoy): Revista de altădată — (orele 20). Ansamblul de cîntece și dansuri al Teatrului „Tândărică” (Sala Academiei):

PE MICUL ECRAN VINERI SIMBATA Orele 19,00 — Jurnalul televiziunii. 19,20 — Tinerete — montaj de versuri. 19,35 — În loc de varietăți... „Prințesa mofuroasă” — fetele umoristice de Alexandru Anđi. Mirecea Crisăn și Radu Săneanu — Transmisia unei Studii de concertu al Radio-televiziunii. În pauză: Filmul „Punguții”. În încheiere: buletin de știri.

Numărul următor al ziarului nostru va apărea duminică 3 mai.

De la I.T.B.

În ziua de 1 Mai între parcul de tramvaie, autobuze și troleibuz esse din depouri până la ora 5. Pe toată durata demonstrației oamenilor muncii, pe arterele pe care se vor scurge coloanele de manifestanți, circulația autovehiculelor și tramvaiele vor fi întrerupte. După demonstrație, în apropiere de piața Aviatorilor (pe strada Aviator Oculanu și lângă piața Științei), se vor găsi câteva sute de tramvaie, autobuze și troleibuz care își vor relua circulația. În zilele de 2 și 3 mai, autovehiculele I.T.B. se vor retrage de pe trasee cu o oră mai târziu ca de obicei, adică în jurul orei 1 noaptea.

Pe pun în vizare bilete de călătorie dus și întors, valabile pentru orice din autovehicule care circula pe această rută.

Asistență medicală

La 1 și 2 mai, camerele de gardă ale spitalului din București vor funcționa permanent, iar camerele de gardă ale policlinicilor teritoriale, pentru adulți și copii, între orele 8-20. De 1, 2 și 3 mai vor funcționa garda de noapte — între orele 20-8 — la policlinicile pentru adulți: Colentina, Iancului, Dionisie Lupu, Gh. Coșbuc, șos. Giurgiului, policlinicile spitalului Brîncovenesc și Colțea, policlinica din bd. 1 Mai; pentru copii vor funcționa, între orele 8-20, policlinicile Dorobanți, 23 August, str. Mașina de Pîine, calea Căărăși, calea Serban Vodă, Izvor, Știrbei Vodă și Caraiman. Aceleași policlinici pentru copii vor asigura asistență medicală la domiciliu a copiilor bolnavi ntransportabili. Serviciul de tratament la domiciliu pentru adulți și copii din fiecare raion va asigura, în continuare, efectuarea tratamentelor în curs și a celor noi prescrite de medici.

Reparații urgente la domiciliu

La sediul cooperativei „Radio-progres” din str. Sîntul Gheorghe Nou nr. 23, telefon 134277, se vor găsi în permanență, în zilele de 1 și 2 mai, echipe mobile de specialiști, care vor putea fi chemate la domiciliu pentru efectuarea reparațiilor urgente la aparatele de radio și televizoare. În ziua de 3 mai, toate centrele de lucru după aceste cooperative vor raporta după program normal. Cooperativa „Tehnometal” a organizat, pentru primele 3 zile de lucru, în centrul său din Calea Plevnei nr. 1, telefon 143223, echipe de specialiști care dispun de mijloace operative de deplasare și execută la domiciliu solicitările reparațiilor urgente de frigider, aspiratoare, aragazuri, instalații electrice etc.

IN ZILELE DE 1 ȘI 2 MAI Pe estrade și în parcuri

Ca în fiecare an de 1 Mai, după tradiționala demonstrație a oamenilor muncii, numeroși bucureșteni vor petrece sărbătoarea în aer liber, în parcuri și grădini sau în pădurile din împrejurimile orașului.

Pe estrade speciale amenajate, pe scenele teatrelor de vară vor fi prezenți artiști amatori sau profesioniști, vor răsuna cîntece populare și melodii de muzică ușoară, se vor avînta în iureșul dansurilor echipe cunoscute și mai puțin cunoscute.

Piața Republicii se va transforma din nou într-un vast teatru în aer liber. Pe estrade din această piață, Filarmonica de stat „George Enescu”, ansamblul și fanfara M.F.A., Ansamblul studențesc din București etc. vor prezenta programe începînd de la orele 17,30 pînă seara fiziu.

În zilele de 1 și 2 mai, la Bacău, Roman, P. Neamț, Onești și în alte orașe ale regiunii se vor organiza, ca de obicei, serbări cîmpenești, manifestări culturale și sportive. Își vor da concursul numeroase formații de artiști amatori. Locuitorii ai tînrului oraș Onești vor petrece pe malurile lacului de la Belci, Tazlău. Aici s-au amenajat o terasă, un restaurant, s-au adus ambarcațiuni cu motor.

Mii de oameni ai muncii din regiune vor pleca în excursii, atît în regiune cit și în țară — pe Valea Prahovei, Valea Oltului, la Cheile Bicazului, Slănic și în alte locuri pitorești.

În aceste zile vor avea loc excursii la cabanele Izvoarele, Apa Sărată, Lacul Mogoșoaia, Bodi-Fermezul, complexe turistice Borșa etc. Pe areale de sport din localitate se vor desfășura numeroase întreceri sportive. În după-amiaza zilei de 1 Mai, pe Cîmpul Tineretului, la exploatarea miniere Săsar, Iba, Nistru, Baia Sprie, pe Valea Bortcutului și în Piața „I. C. Frimu” vor avea loc serbări, în cadrul cărora vor prezenta spectacole peste 40 de formații artistice. Pe scena teatrului de vară, în splendorid decor natural de sub Dealul Florilor, vor evolua formații de cîntece și dansuri.

În ziua de 2 mai se vor desfășura competiții sportive: „Spartachiada republicană”, „Ziua atletismului”. Întreceri de volei, tenis de cîmp și de masă, box, lupte, fotbal etc. Seara, la orele 18, se va organiza, în Piața Libertății, „valsul tineretului”, de unde se va porni apoi cu torțe aprinse spre Cîmpul Tineretului. Aci va avea loc carnavalul tineretului.

În orașele și satele regiunii Dobrogea s-au făcut intense pregătiri pentru sărbătorirea zilelor de 1 și 2 mai. În parcuri și la căminele bălărești, pe estrade și pe terenurile de sport din Constanța, Tulcea, Medgidia, Babadag vor fi organizate numeroase manifestări culturale-sportive. Tinerii din raionul Adamclisi vor sărbători „Ziua tineretului” în pădurile Băneasa, Ion Corvin, Sipote și Ostrov; iar cei din Constanța, în pădurea Basarabi. Aici vor fi prezentate programe artistice de către formațiile de amatori din regiune, vor avea loc întreceri sportive.

Orașul Oradea și împrejurimile pitorești de pe Valea Crișului vor găzdui serbări populare la care-și vor da concursul zeci de formații artistice. Pe scenele de aer liber amenajate și în parcurile Bălărești, Muncitoresc, 9 Mai vor evolua orchestra de muzică populară „Crisăna” a Filarmonei de stat din Oradea, artiștii al teatrelui de păpuși, fanfara C.F.R., precum și brigăzi artistice de agitație.

Atletismul — una din cele 14 discipline sportive cuprinse în regulamentul Spartachiadei republicane — atrage numeroși concurenți

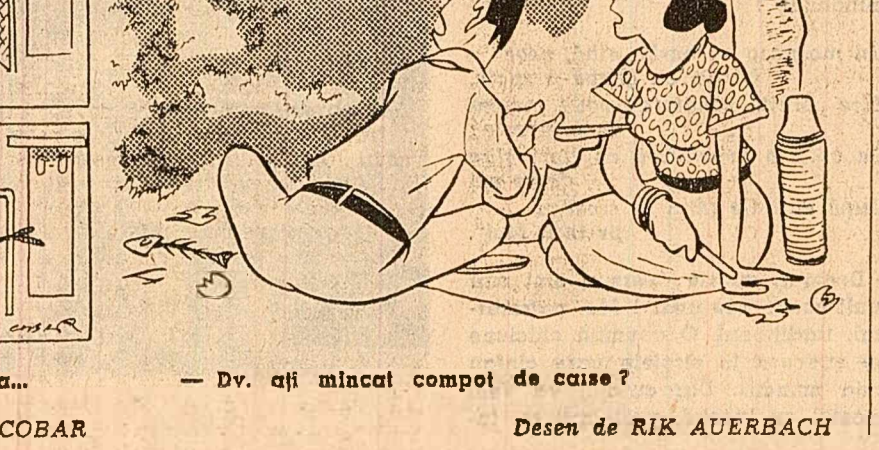
Imaginați-vă și dumneavoastră ce era pe capul meu. Mi-a venit o idee și am strigat la ei: Linște! Nu mai plîngeți, pleacă în Brăila. Ce idee mi-a venit! Să scriu reportajul „Cum am petrecut la iarbă verde”, cu anticipație. Adică ce, numai autorii de romane științifico-fantastice au dreptul să anticipizeze? Pe mine cine mă oprește! Deci așeză, înarmat cu un bloc-not, am pășit în ziua de azi. Iată pe scurt cum am petrecut: Am pornit ca tot omul la iarbă verde. Ce mi-a fost dat să văd? Nu tu imbulzeala la tramvaie, nu oameni pe scări, în stîlca de autobuze din Piața Romană erau atîtnea autobuze încît taxatorii scoteau capul pe fereaștră și se rugau de pasageri: — Parcul Herăstrău, Pădurea Băneasa, Snagov, care mai merge... Unul dintre controlori, vîndîc că am familie numeroasă, a dat telefon la depou și în zece minute a sosit un microbus nou-nouț, numai pentru deservirea familiei mele. Ajuns în pădurea Băneasa, ospătarii de la restaurant ne-au întâmpinat cu o tavă plină de gheață. — Dacă nu serviți băutura reci de la noi, folosiți cel puțin gheața noastră. Vă dăm și friperie.

La toț pasul se vedeau anunțuri: „Călcați pe iarbă și d-aia e iarbă”, „Rupeți flori, copii”. Copurile de hirtii din întreaga pădure fuseseră înlocuite cu niște placarde pe care scria: „Aruncați rămășițele culinare și hirtile unde vă e mai la îndemînă. Nu vă jenați. Am angajat oameni care să curățe după dumneavoastră”. După un pleac ultimul din pădurea Băneasa. Aflați că, în ciuda îndemnuirilor de pe placarde, n-am găsit măcar o hirtie aruncată pe jos, nu s-a rupt o floare.

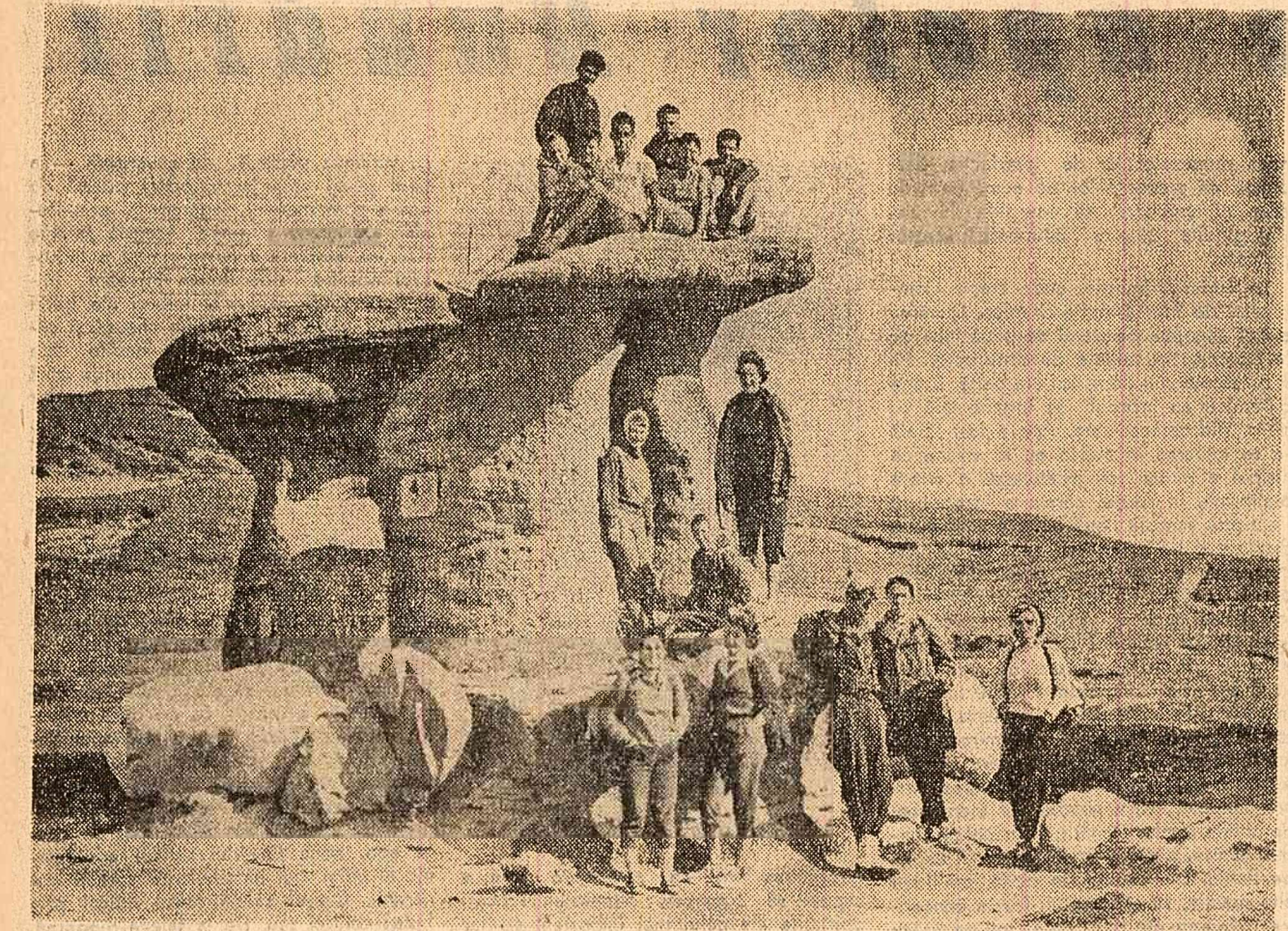
Am uitat să vă spun că, la intrarea în Grădina Zoologică, administrația amenajase un stand la care se vîndeau prășii și pietre de diferite calibre. Un anunț în îndemna pe vizitatori: „Păriți, cumpărați copiii prășii și lăsați să tragă în animale!” Nu s-a vîndut nici o prășie. Seara am făcut un raid fulger pe la grădini de vară, pe la restaurante. Ni căierii nu se terminase berea rece. La ospătarii, cînd spuneau „vinece”, veneau de-adevăratea.

Așa am petrecut la iarbă verde. Dacă toțuși cineva dintre dumneavoastră s-a alob vreo nemulțumire, îl rog să-mi scrie la Brăila — post-restant.

Nicușă TĂNAȘE

Desene de NELL COBAR Desen de RIK AUERBACH

Un popas în virf de munte și, firește, tradiționala „amintire” pe pelnicula aparatului de fotografiat. Foto A. Stoenescu

IN ZILELE DE 1 ȘI 2 MAI Pe estrade și în parcuri

BUCUREȘTI

Ca în fiecare an de 1 Mai, după tradiționala demonstrație a oamenilor muncii, numeroși bucureșteni vor petrece sărbătoarea în aer liber, în parcuri și grădini sau în pădurile din împrejurimile orașului.

BAIA MARE

În zilele de 1 și 2 mai, la Bacău, Roman, P. Neamț, Onești și în alte orașe ale regiunii se vor organiza, ca de obicei, serbări cîmpenești, manifestări culturale și sportive. Își vor da concursul numeroase formații de artiști amatori.

ORADEA

Orașul Oradea și împrejurimile pitorești de pe Valea Crișului vor găzdui serbări populare la care-și vor da concursul zeci de formații artistice.

UMOR Cum am petrecut la iarbă verde

Eu, împreună cu întreaga familie, sintem invitați să petrecem ziua de 1 Mai la niște rude din Brăila.

Tăticule, mergem la Brăila? Vreau la Brăila!

E vorba unuia din copii. Am 17 lingă mine. Al 18-lea încă n-a venit de la grădiniță.

— Și, mă rog frumos, pentru care motiv nu putem pleca?

— Vocea pălăriei mamei celor 18 copii ai mei.

— Pentru că mine, am strigat eu ca să audă toți, trebuie să scriu reportajul: „Cum am petrecut la iarbă verde”, acum îmi înțeles de ce nu pot... Dar nu vă necăjiți, o să mergem și noi la Băneasa.

— Să pățim iar ca anul trecut?

Anul trecut porniserăm spre Băneasa toți ai casei. Adică: 18 copii, 4 bunici și un zăugar.

— Cum am petrecut la iarbă verde? — Restul pînă la 24 i-am adus acasă după cîteva zile de la „obiecte găsite”.

— Aducîndu-și toți aminte ce au pățit anul trecut, au tăbărit iar cu gura pe mine.

Rim: lovitură, afaceri, șomaj, poliție numeroasă și inteligentă.

Rim: se construiesc marile combinat siderurgic al țării; pleacă pe mări și oceane cele mai mari nave românești; Tiglina devine, ea însăși, un oraș; Galațiul nu era și este un centru universitar (Institutul politehnic, Institutul pedagogic); n-avea și are teatru, orchestră simfonică, operetă. Rim: se plănuiesc și se creează opere durabile și de prestigiu, fiind foarte semnificativ că pe ultima listă a Premiilor de Stat două dintre ele au venit să încununare realizări din acest oraș: corgoul de 4500 de tone și arhitectura noului centru. Este pulsul unei vieți, al unui peisaj social căruțate de amatori și negustori, de patroni și vătăfi, al orașului în care principalele personaje sint metalurgii, oamenii portului, constructorii și, cei de mine, siderurgii. Iată o generoasă temă pentru sociologi.

Prețutinderi, de altfel, din Banat și pînă în Delta, o altă lume întîmpină și întovărășește fluviul. Tîrșmul lui nu mai este umbrat de inerție și somnolență, de neputință față de jocul apelor, de pitorescul nordic. Acest țărîm, dinamizat de ample și îndrăznețe construcții, în afleia dintre zonele lui, s-a prefăcut sub ochii noștri într-o scenă a creației materiale.

Cum ar trebui să fie televizorul ca să împace toată familia.

Ah, înaintașii ăștia...

Dv. ați mîncat compot de caise?

Desene de NELL COBAR

Desen de RIK AUERBACH

DIN CRONICA A TREI SFERTURI DE VEAC 1 MAI

1886. In S.U.A. au loc puternice greve și demonstrații muncitorești. La Chicago poliția dezlănțuie represiuni sângeroase împotriva participanților la un miting. Cțiva organizatori ai mitingului sînt executați, mulți dintre participanți sînt condamnați la ani grei de temniță.

1889. In amintirea evenimentelor de la Chicago, socialistii din numeroase țări adună în Congres la Paris hotărînd ca ziua de 1 Mai să fie sărbătorită în întreaga lume ca zi de luptă și solidaritate internațională a celor ce muncesc.

1890. Au loc primele demonstrații și mitinguri de 1 Mai, la care iau parte muncitorii din Germania, Austro-Ungaria, Franța, Italia, Anglia, Spania, Belgia, Suedia și din alte țări.

La București, peste 5 000 de muncitori participă la manifestație cu steaguri roșii. „1 Mai — se spune în manifestul apărut cu acest prilej — înseamnă că muncitorii de pe tot pămîntul alcătuiesc o putere strîns unită, uriașă, netrivită”.

1919. Sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, muncitorii țărilor capitaliste, masele de multe milioane din țările coloniale și dependente își intensifică lupta împotriva opresiunii și exploatații. Luînd cuvîntul, la 1 Mai, în Piața Roșie, V. I. Lenin spune: „Nu numai la noi se prezintă acum altfel sărbătorirea zilei proletariului. In toate țările muncitorii au pășit pe calea luptei împotriva imperialismului”.

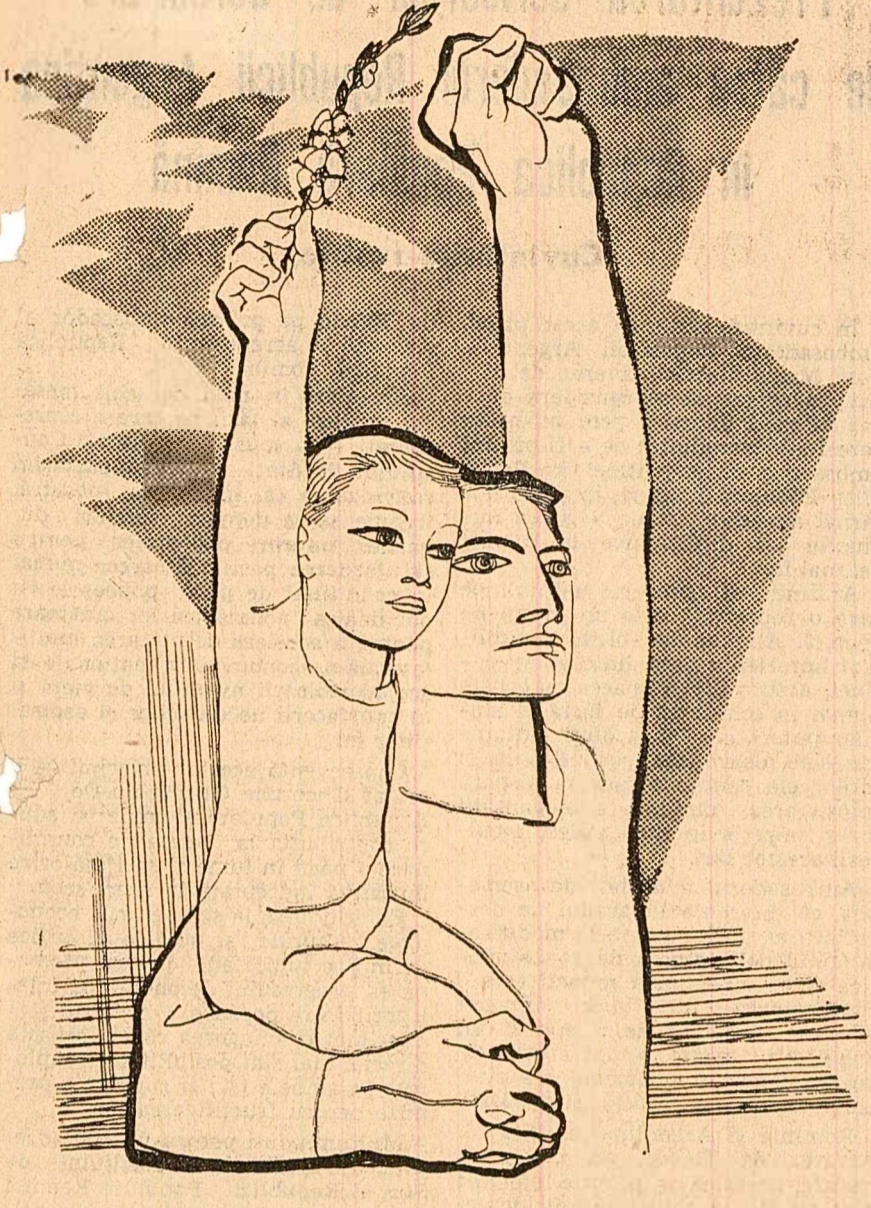
1929. La Berlin peste 200 000 de muncitori au ieșit la demonstrația de 1 Mai. Au avut loc lupte de baricadă. Aproape 150 000 de oameni au participat la greva muncitorilor din Bombay (India).

1933—1945. In țările Europei au loc mitinguri și demonstrații împotriva fascismului, iar după declanșarea războiului mondial, manifestațiile se desfășoară sub lozincă unirii tuturor forțelor pentru zdrobirea agresorilor fasciști.

1944. Din inițiativa Partidului Comunist din România se înfăptuiește Frontul Unic Muncitoresc.

1945. Popoarele Europei sărbătoresc 1 Mai în condițiile eliberării de sub jugul fascist; peste numai câteva zile, la 9 Mai, va fi Ziua Victoriei. Intr-o atmosferă de puternic entuziasm, poporul nostru sărbătorește primul 1 Mai liber.

1964. Popoarele sărbătoresc ziua de 1 Mai în condiții cînd peste 1 miliard de oameni trăiesc în țările sistemului mondial al socialismului, cînd peste 50 de state s-au eliberat în decursul ultimelor două decenii din lanțurile colonialismului, cînd clasa muncitoare, condusă de partidele marxist-leniniste, a devenit principala forță socială a contemporaneității, cînd raportul de forțe pe arena internațională s-a schimbat radical în favoarea forțelor care în lumea întreagă luptă pentru pace, democrație și progres social.

Desen de MARCEL CHIRNOAGA

UNUL DINTRE CEI MULȚI

L-am întîlnit cîndva la rafinăriile din Ufa. După un drum lung prin traseele din Baszkiria, ne-am trezit în fața unor instalații complexe, într-un labirint de cazane și conducte, cuprinzînd o suprafață apreciabilă. Gumer Teleshev ne-a ajutat să cunoaștem un sir de aspecte ale procesului tehnologic al rafinării. Vorbea ca specialist, uneori înșira cu rapiditate pe hîrtie formule chimice. Asta m-a făcut să-l întreb: sintezi inginer?

— Încă nu, mi-a răspuns el. Sint muncitor. Dar peste doi ani voi termina Institutul de tehnologia petrolului.

Asta e tot ce mi-a spus Gumer Teleshev despre el. Restul l-au completat tovarășii săi de muncă. Gumer și-a început viața de muncitor într-o uzină în plin clocot; transformări din Ufa se petrecuau la rafinăriile din Ufa. Apăsău seții noi, uitaile noi.

Teleshev a învățat meseria dăruindu-se cu trup și suflet. Ziua, veșnic încordat pentru a pătrunde tainele procesului de cracare pe bază de catalizator, în care s-a specializat — seara, pe băncile instituțiilor. E un om în vîrstă frîntăntă, în căutarea de soluții și metode noi menite să facă munca mai spornică. La o ședință a brigăzii sale se discuta despre posibilitatea de mărire a producției, despre economii. S-au ivit, în legătură cu aceasta, proiecte interesante aduse în discuția celor 26 de flăcăi din brigadă, proiecte care au dat loc la dispute pasionante, pe teme tehnice, bazate pe o profundă cunoaștere a tanelor rafinării. Gumer, care stătuase tăcut, a luat decizia cuvîntului.

Ce-ar fi să începem mai simplu? Gîndiți-vă și voi: la fiecare trei luni oprim timp de 5 zile instalația pentru reparatii, ceea ce în afară de faptul că oprește temporar producția, duce și la încălzirea cos-

tului ei, la sporierea cheltuielilor pentru reparatii s.a.m.d. Ce ar fi dacă am prelungi durata de funcționare a instalației între două reparații la 200—300 zile?

O liniște adîncă s-a lăsat în mica sală de ședințe. Propunerea era îndrăzneată. Bineînțeles că Gumer și tovarășii săi nu s-au lăsat furaja de entuziasm. Totul trebuia calculat în așa fel încît instalația să funcționeze ireproșabil. Și cei 26 de tineri au alcătuit un plan amănunțit, menit să prelungească timpul de funcționare a instalației peste normele prevăzute. Pentru brigadierii aplicarea planului a însemnat o muncă susținută, eforturi deosebite. Au trebuit să cunoască în amănunțime, cu precizie inginerescă, întregul proces de producție. Asta a însemnat zile și nopți de studiu îndirjii.

„In cele din urmă, instalațiile de cracare ale brigăzii au funcționat fără întrerupere nu 90, nici 300, ci 600 de zile în sir, brigada devenind vestită prin economiile realizate.

Gumer Teleshev este astăzi Erou al Muncii Socialiste. E același om în neostentată căutare. Citeam deunăzi într-un ziar din Baszkiria: rafinăriile de petrol se reînnoiesc, automatizarea pune din ce în ce mai mult stăpînire pe producția ei. A-par puncte de comandă, de la care „dispeceri” automați conduc de la distanță reacțiile chimice.

Ce au devenit între timp cei 26 de tineri din brigada lui Gumer? Unul dintre ei, V. I. Ghermas, este inginerul șef al întreprinderii; un altul, Ahmetulin Garifian lucrează la puștii unui important tablou de comandă; ceilalți și-au terminat sau sînt pe cale să-și termine studiile.

Gumer Teleshev este unul dintre milioanele de constructori ai comunismului.

Ambrozie MUNTEANU

Nava „Soldek”

Cu trei ani în urmă, de pe rampa șantierelor din Gdansk era lansat la apă primul vapor polonez pentru transportul maritim de minereu și cărbune — „Soldek”. Tradiționala sticlă de șampanie a fost spartă de pînțelele vasului de o femeie ucisă, soția trasatorului Stanislaw Soldek, de la șantierul local.

De obicei, vapoarelor li se dau

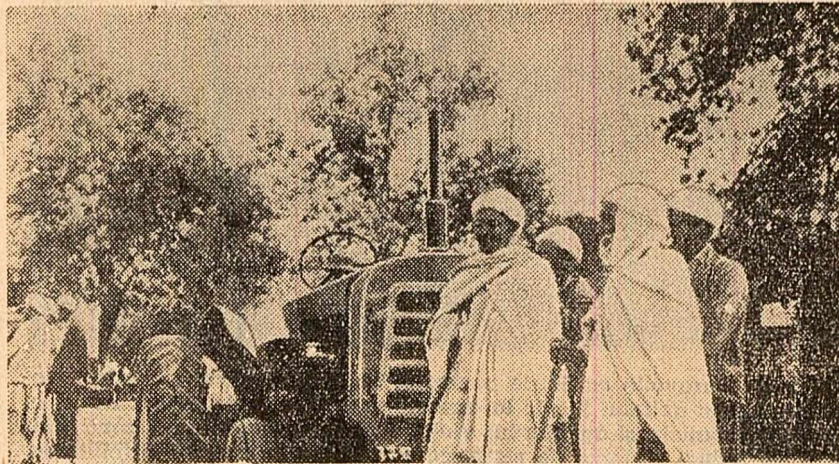
nume de oameni celebri. In vremea aceea, Soldek era doar muncitor, dar unul dintre cei mai buni, a cărui minte se frîntina continuu pentru a-și însuși cît mai bine meseria de constructor de vase. Tocmai acest lucru a înțeles atunci să-l cinstească conducerea șantierelor din Gdansk, botezînd vasul cu numele lui.

De un deceniu și jumătate, vasul „Soldek” cutreieră mările lumii, dar nașul său n-a avut încă răgazul necesar să facă un raid pe aceste mări, căci ani care au trecut au fost pentru Soldek plini de muncă asidă. Pensiv și chetăntînd multă energie, el a terminat Politehnica din Gdansk cucerind titlul de inginer și apoi pe cel de aspirant. Curînd a devenit unul dintre primii constructori ai primei serii de vase de zece mii tone.

Postul trasator Soldek este un om al vremii noastre, al cărui exemplu e urmat de mulți muncitori ai șantierelor navale poloneze.

Gheorghe GHEORGHIȚĂ

C. MĂLIN

Popoarele țărilor recent eliberate dezvoltă forțele de producție, înaptesc profesorii în viața economică, politică și socială; în unele state se iau măsuri pentru restrîngerea pozițiilor monopolurilor străine, pentru creșterea securității de stat și limitarea proprietății moșterii. In fotografie: la o fermă agricolă din Algeria, trecută în proprietatea țăranilor

Vîrsta medie: 26 de ani

In anii puterii populare s-au constătoarea frumtașă Cen Siu-hua. Este fiica unui muncitor electrician, acum pensionar. A venit în fabrică de 7 ani, după terminarea ciclului I al școlii medii. De trei ani e frumtașă în muncă, pe fabrică, și de doi ani a fost declarată muncitoare frumtașă la nivelul marelui oraș. Echipa ei și-a depășit anul trecut sarcinile de producție cu 80 000 metri țesături, s-a evidențiat prin folosirea fără pierderi a materiei prime, iar 98 la sută din produse au fost de prima calitate.

Cen Siu-hua trăiește o viață intensă. In timpul liber citește mult, este neapăsă de spectacolele de teatru și film. Cu toate că e tînără, membrii echipei o numesc „mama noastră” pentru însuflețirea cu care îi ajută în muncă și cu care le împărtășește din experiența ei, pentru interesul pe care îl vedește pentru viața și preocupările fiecăruia.

Tot ce am văzut cu prilejul vizitei la „fabrica tineretului” reflectă hărnicia și talentul oamenilor care muncesc în această mare întreprindere.

Emil SORAN

Biologul

O vizită la Academia cehoslovacă de științe e departe de a fi suficientă pentru cuprînderea, măcar în linii mari, a activității ce se desfășoară aci.

Lată-ne în laborator Institutului de biologie din Dejvice — Praga. Șeful laboratorului, biologul Jaroslav Weiser, ne vorbește despre căutări, descoperiri, consecări.

Se voia medic. Războiul însă, i-a răpit aproape șase ani, timp în care a început să studieze științele naturii. S-a dedicat studiului parazitologiei. Cînd s-a folosit pentru prima oară DDT-ul, s-a constatat că, odată cu dăunătorii, sînt distruse și insecte utile. Biologul a pornit să studieze boile insectelor, a descoperit patologia lor. In spejă era vorba de o virusă a acestora. Cercetător pasionat, el a propus construirea unui centru pentru studierea patologiei insectelor. Azi, după 10 ani de existență, au fost obținute realizări remarcabile. Expert în combaterea malariei, dr. Weiser a organizat în Moravia de sud o acțiune de aplicare a metodei la punct tehnica de asanare a terenurilor invadate de hîntari, prin folosirea emulsiilor insecticide elaborate de el.

La doi ani după înființarea Academiei cehoslovace de științe, dr. Jaroslav Weiser a întemeiat un laborator în care el a studiat 60 de procese infecțioase, descoperind microorganism care atacă și distrug geau insectele. Multumită insecticidelor elaborate de el, insectele nedăunătoare rămîn în viață.

Omul din fața noastră are doar 44 de ani. Este unul dintre numeroșii oameni de știință cehoslovaci care, indiferent de domeniul în care lucrează, își aduc contribuția la înflorirea vieții noi în patria lor.

In țările capitaliste cresc amploarea și combativitatea demonstrațiilor și grevelor muncitorești, acțiuni în care se împletesc tot mai frecvent revendicările economice cu cele politice. Numai în anul 1963 au participat la greve aproximativ 57 milioane de oameni. In fotografia de sus: aspect de la manifestația celor 40 000 de mineri greviști din centrul minier Lens (Franța). Fotografia din dreapta: demonstrația la Bogota, capitala Columbiei, împotriva politicilor de servirea a economiei țării față de monopolurile străine

MINERII ASTURIEI in luptă neînfricată

De peste zece zile în Asturia (Spania) continuă grevele furante, în special în minele din Fondon, San Nicolas și Pumarabule. Metalurgistii din Moreda sînt în grevă de peste 15 zile pentru a obține mărirea salariilor. Se află, de asemenea, în grevă, 2 000 muncitori de la compania „Penarroya” din Puer-tollano; iar o nouă mișcare revendicativă a început la Rio-Tinto (Huelva), unde 5 000 de mineri au încetat lucrul. Ei revendică semnarea unui nou contract colectiv.

„Deși în Spania grevele sînt considerate de autorități ca ilegale, muncitorii contra luptă pentru satisfacerea revendicărilor lor și refuză să revină la lucru” — constată ziarul vest-german „Frankfurter Rundschau”.

„Guvernul amenință să treacă la sancțiuni, relatează corresponsalul ziarului „Le Monde” din Madrid. Guvernatorul civil al Asturiei, Mateos de Ros, a arătat delegaților minerilor că este hotărît să fie foarte dur și că va merge pînă la arestări și deportări”.

După cum reamintesc agenția France Presse, marile mișcări greviste din 1962 și 1963 au început tot în Asturia. Anul acesta mineri au ales sistemul grevei în lanț și în fața lor grevă de o zi, apoi revin la lucru, obținînd paralizarea minierii în galerii.

În rîndurile studenților de la Universitatea din Madrid au avut loc manifestații de simpatie și solidaritate cu lupta muncitorilor greviști din Asturia.

In Piața Vittorio

Piața Vittorio, duminică. Intr-un colț, lume multă. Aici este piața minții de lucru pentru construcții. Acest colț din piața Vittorio — scrie ziarul italian „l'Unità” — este de ani de zile un punct de întîlnire, în fiecare duminică, mai ales pentru dulgheri și pentru fierari. Vorbesc, discută în fața barului, pe trotuare, în mijlocul străzii, așteaptă să apară antreprenorul de construcții să caute meșteșugari pentru începerea unor noi construcții. De câteva luni înși, această așteptare este a-poi revin la lucru, obținînd paralizarea minierii în galerii.

spun fierarii și tîmplarii — noi știm bine aceasta: în fiecare zi mergem pe șantiere, vorbim cu tovarășii noștri de muncă. Se poate spune se închid sau concediază pe muncitori...”

„Încetinirea ritmului în construcții — arată la rîndul lor constructorii — este oglîndită de aceste cifre: în 1963 au fost construite cu 18% mai puține locuințe decît în 1962”.

De cînd au început concedierile? „Sînt două luni și jumătate de cînd n-am de lucru — ne răspund cei din piața Vittorio. Dacă vrem să cîștigăm ceva trebuie să ne adaptăm, să ne ocupăm de alte meserii, să fim salahori sau hamali. Și totuși, simtem meseriași, am dobîndit prin luptă o demnitate a noastră, un contract...”

Orele 13. Încet, încet grupul muncitorilor constructori se risipește. Piața se închide fără nici o ofertă.

CIREȘUL DIN NAGASAKI

Buletinele meteorologice vorbesc cu insistență despre valurile de frig și interperțiile care au îngururat pretutindeni zorii acestei primăveri: frig în Italia, ploii torrențiale în Franța, furtuni în Anglia, ciclone în California. Buletinele de știri ale agențiilor de presă vorbesc însă, cu tot aita insistență, despre valurile de căldură umană care au inundat, în acele zile de primăvară, meridia-nale și paralelele tuturor continentelor: e vorba de marile demonstrații pentru pace, de impunătoarele „marșuri ale dezarmării nucleare”, de alte acțiuni combative împotriva amplasării de arme atomice și a bazelor militare, de numeroasele conferințe, reuniuni, mitinguri care intrinsec zeci și sute de mii de oameni de cele mai felurite convingeri politice, filozofice și religioase. In primele rînduri ale acestor mari mișcări de masă pășesc muncitorii, comunistii. In această zi de 1 Mai, care evocă avîntul de luptă al muncitorilor pentru interesele vitale ale popoarelor, un urias ecou au eforturile pe care le depun cu consecvență țările socialiste, acțiunile pe care le desfășoară clasa muncitoare internațională, partidele comuniste și muncitorești pentru împlinirea celei mai arzătoare aspirații a omenirii — pacea.

„Un pom, un simplu pom fructifer a stras asupra sa privirile a peste 25 000 de oameni adunați pe pajistea parcului Kennington din Londra: un cîreș care a rezistat catorze luni, între care s-a desfășurat unul dintre numeroasele marșuri în care partizanii păcii vest-germani cer ca arma atomică să nu înceapă pe mîinele revanșarilor, Union Square din New York și Congress Plaza din Chicago, unde mii de americani au demonstrat împotriva celor 60 de milioane de dolari investite anual de guvernul S.U.A. în armament. Este o toponimie înscrisă pe hărțile lumii contemporane nu cu semne convenționale, ci cu steaguri și placarde.

Dar primăvara 1964 are și lozincile ei proprii, izvorite parca din marea energie și sete de viață a popoarelor domie să bareze drumul războiului. Poate că unele capete înfierbîntate de militariști belcoși, gata să mizeze, în jocul lor primejdios cu arma nucleară, pe viața și civilizația omenirii, au fost puse pe gînduri de lozinci ca acestea ce au răsunit la Chicago: „Să punem capăt pregătirii războiului nuclear, să începem războiul contra sarcăcii și inapoiării din multe regiuni ale globului”; ori

la Bruxelles: „Activi — da, radioactivi — nu!”; ori la Londra: „Sîntem pentru pace” deosebite sîntem pentru viață”; ori la Seaux: „Ar-mamentul la fier vechi!”, „Avem nevoie de școli și nu de tunuri!”.

De mii de ani cele mai luminate spirite ale omenirii au fost preocupate de ideea de a se ridica o stavilă de netrecut în calea războiului de jaf și crotopire, de înăvuire prin omucidere și distrugere. De la „Masacrul inocenților” al lui Bregheul pînă la „Guernica” și „Război și pace” ale lui Picasso, penelul artiștilor s-a străduit să trezească conștiințele și să le unească în această nobilă strădu-ință. Numai că, în epoca noastră, pînă și versul cutremurat de minie al lui Apollinaire, scris în timpul primului război mondial, „Zepel-nile trec amenințătoare peste casa mamei mele...” pare, pe undeva, palid, vetust. „Dacă va izbucni un război atomic” — declara Robert Oppenheimer, unul dintre „părinții” bombei atomice americane — s-ar putea să nu rămîna destui oameni vii pentru a-i îngropa pe cei morți...” La i-tinerul „marșurilor păcii”, care străbate meridia-nale și paralelele globului, se adaugă traictonierii nu mai puțin impresionante ale mesajelor și apurilor semnate de figuri reprezentative ale culturii mondiale.

Catolicii sau atei, conservatorii sau socialisti, ori pur și simplu pacifiști, oameni de știință ca englezul John Cockcroft, vest-germanul Otto Hahn, francezul Louis de Broglie, ca și alții alți colegi ai lor întru premiul Nobel și glorie științifică, au proclamat cu voci puternice că onoarea științei constă în a pune umărul la salvagardarea păcii.

Acum 15 ani, cînd în primăvara lui 1949 se întrunea la Paris și Praga primul congres mondial al partizanilor păcii, nici nu se putea bănui cît de mult va crește firavul rîuț de avea să se transforme în puternicul fluviu de azi. Ideea preîntîmării războiului termonuclear cucereste mereu și mereu mințile oamenilor, că naștere la noi deplăsură în opinia publică, la noi curente în favoarea păcii. O știre din cele mai recente: la 28 aprilie, la Manchester, s-a anunțat crearea „Fundăției atlantice pentru pace”. Inițiatorul ei, cunoscutul fizicist lord Bertrand Russell, a declarat că sarcina principală a noului organism este de a contribui la rezolvarea problemei dezarmării. Comitetul de patronaj cuprinde pe ducele de Bedford (Anglia), dr. Max Born, premiul Nobel pentru fizică (R.F.G.), Pablo Casals

Participanți la marșul antiatomic de la München

(Spania), Danilo Dolci (Italia), regina-mamă Elisabeta a Belgiei, J. Nehru, premierul Indiei, prof. Linus Pauling, premiul Nobel pentru chimie (S.U.A.).

Este un fapt că chiar în cercurile conducătoare din statele N.A.T.O. tot mai mulți oameni își dau seama de pericolele războiului termonuclear pentru propriile lor țări și de aceea se pronunță pentru o politică pașnică.

Curajoasa luptă a popoarelor a obținut rezultate. Faptul că, în urma încheierii Tratatului de la Moscova, aerul respirat de oameni este în această primăvară considerabil mai puțin încărcat cu radiații nocive înseamnă un succes al politicii de pace a țărilor socialiste, al luptei popoarelor pentru încetarea experimentelor nucleare, pentru măsuri concrete în direcția dezarmării.

„Cireșul de la Nagasaki aminteste de unul dintre cei mai zguduitoari termeni inventați de mintea omenescă: „pikadon”. Așa au numit bomba atomică supraviețuitorii catorze-trofei: în japoneză „pika” înseamnă fulger, iar „don” tunet. Zecile de mii de oameni care au brăzdat meridia-nale și paralelele în „marșuri ale păcii”, „itinerarii ale dezarmării”, și-au demonstrat hotărîrea de a face totul ca „pikadon” să nu se mai repete, să nu mai fie posibil. Iar vitalitatea cireșului simbolizează nu numai avertismentul și chemarea, ci și inevitabila izbîndă finală.

Victor BÎRLĂDEANU

Învățătoarea

Un semn... Un simplu semn de circulație. In înfîlțești foarte des în marile orașe ale Cubei, în înfîlțești în fiecare așezare sătească. Pe el sînt înscrise cuvintele „Zona escolară”.

Cuba este prima țară din America Latină în care analfabetismul a fost lichidat. Zeci de mii de învățători, studenți și alți intelectuali au pornit un adevărat marș pentru răspîndirea științei de carte. La această campanie a participat și învățătoarea Berta Fors, pe care am cunoscut-o la Havana. Femeie energetică, ea a făcut din profesia de învățătoare pasiunea vieții sale. In trecut, cu greu a reușit să găsească un post de învățătoare, însă l-a părăsit curînd și a luat drumul munților pentru a se alătura partizanilor. A intrat în Havana odată cu detașamentele victorioase de revoluționari.

Cînd în Cuba a început acțiunea de alfabetizare, Berta Fors a fost printre primii învățători voluntari. A luat din nou drumul munților Sierra Maestra. De data aceasta în mină cu un abecedar. In prezent, ea lucrează ca directoare la una din școlile nou construite în cartierul Havana-est.

Poate că azi, de 1 Mai, Berta Fors, alături de colegii ei, de elevi, defilează prin Piața José Martí din Havana, purtînd lozincă alt de dragă ei: „Cuba — teritoriu liber de analfabetism”.

Ion GĂLETEANU

DE PESTE HOTARILE

CIPRU

CONSULTĂRI PENTRU ÎNCETAREA OSTILITĂȚILOR

● Forța O.N.U. a preluat controlul în capitală și partea de nord a insulei
● Divergențe în legătură cu numirea comandantului găzii naționale

NICOSIA 30 (Agerpres). — La Nicosia s-a anunțat că începând de miercuri capitala Ciprului și partea de nord a insulei au trecut sub controlul contingentului canadian al forței O.N.U. Cartierul general din Nicosia a trecut astfel sub comanda generalului canadian A. J. Tedlie. Un număr de ofițeri aparținând contingentelor britanic și finlandez a fost plasat, de asemenea, sub autoritatea noului comandant.

Generalul George Karayannis a fost numit, începând cu data de 1 mai, comandant al găzii naționale a Ciprului. Impotriva acestei desemnări s-a pronunțat vicepreședintele Kuciuk, care a declarat presei că nu va accepta ca în acest post să fie numit un general cipriot de naționalitate greacă.

După cum anunță postul de radio Londra, joi au reînceput ostilitățile în jurul castelului Saint Hilarion

Intârliturile din saci cu nisip ridicată în timpul ciocnirilor dintre membrii celor două comunități cipriote.

fortificat de ciprioi turci în regiunea munților Kyreniei. Atacantul au deschis foc de mortiere. Guvernul cipriot ordonase miercuri seară forțelor sale să înceteze focul în regiune, precum și toate atacurile care continuă de câteva zile. Ordinul de încetare a focului a fost dat după ce secretarul general al O.N.U., U Thant, apelase la președintele Makarios și vicepreședintele Kuciuk să renunțe imediat și public la folosirea forței. Apelul era cuprins într-un raport către Consiliul de Securitate. În acest raport, U Thant propune numirea unui reprezentant politic de rang înalt pentru a conduce negocierile din Cipru cu privire la chestiunile militare.

Un purtător de cuvânt al forței O.N.U. a declarat că la Nicosia și în alte localități continuă negocierile și discuțiile între reprezentanții celor două comunități pentru a găsi o soluție pașnică.

LAOS Trupele neutraliste

de la Vientiane s-au retras în Valea Ucioarelor

VIENTIANE 30 (Agerpres). — Trupele neutraliste care fuseseră staționate în Vientiane în baza acordului dintre cele trei părți laotiene au părăsit miercuri capitala Laosului, retrăgându-se în Valea Ucioarelor. Aceste trupe, cu un efectiv de aproape 1000 de oameni, au fost dezarmate de unitățile de dreapta care au dat lovitură de staț impotriva guvernului național de coaliție. Înainte de plecarea lor din Vientiane, trupele neutraliste au fost inspectate de primul ministru Suvarna Fumma.

Situația politică din Laos continuă să fie neclară. Nu au fost reluate nici un fel de progrese pe calea reglementării actualei crize.

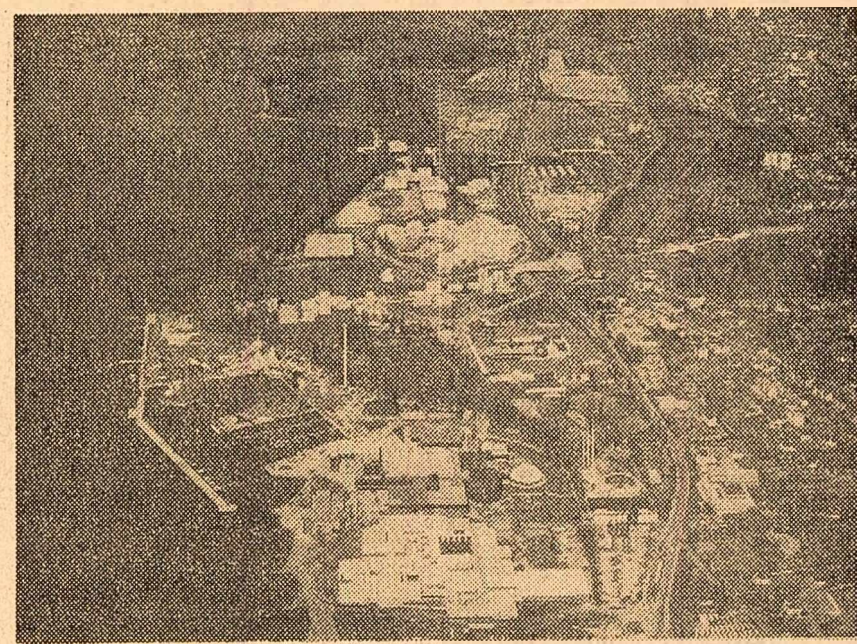
„Amenințarea inflației”

Un comentariu al agenției France Presse

Intr-un comentariu transmis din Washington sub titlul „Amenințarea inflației”, agenția „FRANCE PRESSE” menționează: „Stările Unite nu sînt la adăpostul inflației care afectează în acest moment majoritatea țărilor Europei occidentale, dacă judecăm după avertismentele repetate ale șefului Casei Albe.

Nicotodată pînă în prezent, președintele Johnson nu a fost atât de stăruitor ca în discursul pe care l-a pronunțat marți seara în fața personalității economice: „Dacă nu sîntem capabili să menținem ridicările de salarii în limita productivității și să menținem nivelul prețurilor, a spus el, inflația va săpa baza economiei noastre.”

Începînd din acest moment neînliniștii președintelui, France Presse citează o serie de păreri ale experților economici ai administrației, care afirmă că „există în prezent o

Între 30 aprilie și 25 octombrie 1964, la Lausanne va fi deschisă Expoziția națională elvețiană. Ea prezintă expozate din diferite domenii de activitate — industrie, comerț, urbanistică etc.

presune încă surdă dar sigură asupra prețurilor în sectoarele cheie.”

Creșterea considerabilă a profiturilor întreprinderilor — arată agenția — este de natură să întărească revendicările lucrătorilor cu privire la salarii, iar negocierile vor fi dificile. Acesta este cazul în industria de automobile în care purtătorul de cuvînt al lucrătorilor din această industrie nu a ascuns faptul că este hotărît să obțină anul acesta o sporire a salariilor. „Atunci cînd evocăm problemele acestea — menționează A.F.P. — președintele Johnson subliniază că apărîndu-se de inflație, țara își întărește poziția de concurență în lume și mărește șansele de ameliorare a balanței deficitare a plăților sale externe, dezvoltîndu-și exporturile.”

Doi dintre cele mai mari companii din S.U.A. au anunțat realizarea de profituri record în primul trimestru al anului 1964. „General Motors Co.” a anunțat că în primele trei luni ale acestui an a realizat 538 milioane de dolari profituri, la o cifră de afaceri de 4,78 miliarde de dolari. „Standard Oil Co.” a anunțat că în primul trimestru profiturile au depășit cu 1,5 la sută pe cele realizate în aceeași perioadă a anului trecut. Cifra de afaceri în această perioadă a fost de 2,9 miliarde de dolari.

Comunicatul comun anglo-italian

LONDRA 30 (Agerpres). — La Londra a fost dat publicității comunicatul după întrevierile dintre primul ministru britanic, Douglas-Home și premierul italian Aldo Moro.

În cursul discuțiilor anglo-italiene, se arată în comunicat, au fost abordate o serie de probleme privind relațiile internaționale și intereuropene, precum și unele probleme ce interesează cele două țări. În ce privește problemele Europei occidentale și N.A.T.O., se precizează că primul ministru britanic și premierul italian și-au reafirmat hotărîrea de a „sprijini unitatea politică și economică a Europei occidentale în cadrul N.A.T.O.”. Se precizează că guvernul italian va continua să susțină intrarea Angliei în Piața comună.

În domeniul relațiilor Est-Vest — se arată în comunicat — alți guvernatori britanici și cel italian vor depune toate eforturile pentru a găsi noi posibilități de înțelegere între Est și Vest în sprijinul reducerii continue a încordării internaționale. Se menționează, totodată, că, în numele guvernului italian, Aldo Moro a salutat recenta hotărîre a guvernului U.R.S.S., S.U.A. și Angliei cu privire la reducerea producției de materiale fisionabile destinate scopurilor militare.

Incheierea sesiunii Consiliului ministerial al C.E.N.T.O.

WASHINGTON 30 (Agerpres). — A fost dat publicității comunicatul sesiunii Consiliului ministerial al C.E.N.T.O., care și-a încheiat lucrările miercuri la Washington. În comunicatul se arată că participanții la actuala sesiune a C.E.N.T.O. au discutat probleme ale relațiilor Est-Vest, situația militară din țările membre ale C.E.N.T.O. și au hotărît întreprinderea unor acțiuni comune pentru întărirea acestei organizații. Printre măsuri se menționează realizarea, pînă la sfîrșitul anului, a unui sistem de telecomunicații între statele membre ale C.E.N.T.O., construirea unor sosele strategice între Turcia, Iran și Pakistan, terminarea lucrărilor de extindere a portului militar Trebizond, stabilirea pînă la sfîrșitul anului 1965 a unei rețele aeriene între capitalele țărilor membre ale C.E.N.T.O.

Într-o declarație făcută presei, secretarul de stat american, Dean Rusk, a relevat că Statele Unite nu intenționează să modifice natura colaborării cu C.E.N.T.O. și că guvernul american este hotărît să întreprindă toate măsurile pentru întărirea acestui bloc militar.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul Republicii Argentina în Republica Populară Romînă

Cuvîntările rostite

În cuvîntul rostit cu acest prilej, ambasadorul Republicii Argentina, José Maria Garcia Alvarez de Toledo, a arătat că se consideră onorat în mod deosebit prin misiunea care i s-a încredințat de a fi primul ambasador al Argentinei în Republica Populară Romînă, în urma hotărîrii ambelor țări de a ridica misiunile lor diplomatice la nivelul cel mai înalt.

Arătînd că mesajul națiunii pe care o reprezintă este un mesaj de pace, J. Alvarez de Toledo a subliniat aprecierea președintelui Argentinei, Arturo Illia, că pacea nu constă numai în echilibrul de forță al marilor puteri, ci și în a oferi națiunilor slab dezvoltate posibilitățile și mijloacele pentru a face să dispară înjositoarea umilință a inegalității lor și mizeria în care trăiesc locuitorii acestor țări.

Ambasadorul a arătat, de asemenea, că diferența în gradul de dezvoltare al țărilor poate fi modificată, fiind determinată de cauze istorice și că diviziunea muncii este o circumstanță tranzitorie. Întrucît tehnica, începînd de a mai fi un privilegiu, poate fi universalizată, iar termenii preexistenți ale diviziunii muncii corectate și depășite.

Romînia și Argentina, a spus J. Alvarez de Toledo, au întreprins fiecare, pe calea sa proprie, eforturi care au dus la obținerea abundenței de bunuri necesare satisfacerii tot mai ample a necesităților și aspirațiilor omului.

Exprîmîndu-și bucuria și satisfacția de a putea contribui prin activitatea sa la apropierea celor două popoare, ambasadorul a transmis cele mai bune urări pentru fericirea și prosperitatea Republicii Populare Romîne și a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În răspunsul său, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej, după ce a arătat că hotărîrea comună privind ridicarea misiunilor diplomatice de la Buenos Aires și București la grad de ambasadori corespunde dezvoltării favorabile a relațiilor dintre ambele țări, a salutat în persoana lui J. Alvarez

de Toledo pe primul ambasador al Argentinei acreditat în Republica Populară Romînă.

„Aprecîm în mod deosebit mesajul de pace al țării pe care o reprezintă — a spus președintele Consiliului de Stat — și împărtășim convingerea că, în epoca noastră, trebuie să se depună eforturi din partea tuturor popoarelor pentru salvagardarea păcii, deoarece numai în condiții de pace popoarele își pot dedica activitatea lor creatoare pentru a accelera dezvoltarea multilaterală a economiei lor naționale în scopul ridicării nivelului de viață și al satisfacerii necesităților și aspirațiilor lor.”

Convenșentă acestor principii — arătat Gheorghe Gheorghiu-Dej — Republica Populară Romînă își aduce contribuția la opera de consolidare a păcii în lume și sprijină orice inițiativă îndreptată în acest scop.

Referîndu-se la schimburile economice, culturale și tehnico-stiințifice ca mijloc important pentru promovarea progresului economic și înțelegerei între popoare, vorbitorul și-a exprimat convingerea că în această direcție mai sînt posibilități neexplorate în ambele țări și suficiente premise pentru fructificarea lor.

Mulțumîndu-și pentru urările adresate, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne a asigurat pe ambasadorul argentinian că, în îndeplinirea misiunii sale, se va bucura de sprijinul Consiliului de Stat al guvernului R. P. Romîne și al său personal.

După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej, a avut cu ambasadorul José Maria Garcia Alvarez de Toledo o convorbire care a decurs într-o atmosferă prietenească.

La solemnitatea prezentării scrisorilor de acreditare au asistat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe.

Ambasadorul argentinian a fost însoțit de Enrique Chaillon, prim-secretar, și Domingo French, al doilea secretar al ambasadei. (Agerpres)

Incheierea unui acord comercial între R. P. Romînă și Tunisia

În urma tratatelor desfășurate la București între delegațiile comerciale romîne și tuniziană, la 30 aprilie au fost semnate la București, la Ministerul Comerțului Exterior, un acord comercial, un acord de piață, precum și listele de măr-

furi care vor constitui obiectul schimbului între cele două țări pe anul 1964. Din partea delegației romîne, documentele au fost semnate de ing. Iosif Pop, iar din partea tuniziană de Jomaa Mahomed.

CU PRILEJUL ZILELOR ROMÎNEȘTI ÎN BELGIA

BRUXELLES 30 (Agerpres). — În saloanele marelui magazin „Au bon Marche” din Bruxelles s-a inaugurat expoziția romînească de produse alimentare, turism și vinătoare organizată în cadrul „Zilelor romînești” în Belgia. La deschiderea expoziției au fost de față reprezentanți ai corpului diplomatic, ai cercurilor de afaceri, ai organizațiilor de turism, oameni de cultură și artă, ziariști. De asemenea au

participat Ion Oancea, ambasadorul R. P. Romîne în Belgia, și membri ai ambasadei.

După festivitate, Radu Mocanu, șeful Agenției economice a R. P. Romîne în Belgia, și Liviu Lălu, reprezentant al O.N.T. Carpați, au oferit un cocktail. Și-a dat concursul, cu acest prilej, orchestra de muzică populară romînească condusă de Nicu Stănescu.

SCURTE ȘTIRI

MOSCOVA. După cum anunță agenția TASS, la invitația C.C. al P.C.U.S., a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și a Consiliului de Miniștri, Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, va face la sfîrșitul lunii mai o vizită oficială de prietenie în Uniunea Sovietică.

TOKIO. În Japonia s-a desfășurat Zina de luptă pentru realizarea insulei Okinawa. Cu acest prilej, în extremitatea de nord a insulei Okinawa și pe insula Yoron au fost aprinse toate noaptea ruguri.

DAMASC. „Guvernul sirian a hotărît să eporească presiunile asupra comercianților din Damasc pentru a-i determina să pună capăt grevei care durează de o săptămînă”, transmite agenția France Presse. Guvernul sirian a anunțat că magazinele care nu vor fi redeschise îndată, vor fi trecute în proprietatea statului.

LONDRA. La 22 iulie se va deschide la Londra conferința pentru acordarea independenței Gambiei, ultima colonie britanică în Africa occidentală. Această țară are o populație de aproximativ 300 000 de locuitori.

SANAA. În capitala R. A. Yemen au fost date publicității decretul prezidențial prin care Hassan Al Emari a fost numit vicepreședinte al Republicii Arabe Yemen, Hamoud Al Gaefi, prim-ministru, iar Ahmed Mohamed Neman, președinte al Consiliului Consultativ.

WASHINGTON. Samuel Devine, membru republican al Camerei Reprezentanților din partea statului Ohio, a deus un proiect de lege în

care se preconizează transformarea Departamentului de Stat în Minister al Afacerilor Externe. Autorul proiectului a declarat că modificarea pe care o solicită nu va afecta răspunderea directă a președintelui pentru politica externă a S.U.A.

GEORGETOWN. Trupele engleze care se află în Guyana Britanică au început o serie de manevre militare în regiunea unde de 11 săptămîni continuă greva muncitorilor de pe plantațiile de zahăr. Sindicatul muncitorilor agricoli a declarat că trupele

engleze au ales această regiune pentru a intimidă pe greviști.

VIENA. Au început lucrările sesiunii de primăvară a Consiliului național al Austriei (Camera Inferioară a Parlamentului țării).

MONTE CARLO. Între 12 și 14 mai va avea loc la Monaco un congres internațional consacrat studiilor periculozității radiațiilor nucleare.

DALLAS. Judecătorul Joe Brown, care a pronunțat sentința capitală împotriva lui Jack Ruby, a declarat că se refuză să accepte redeschiderea unui nou proces care să-l judece pe acesta.

FREETOWN. Postul de radio Freetown a anunțat că Albert Margai, fratele fostului prim-ministru al Statului Sierra Leone, Milton Margai, care a încetat din viață la 28 aprilie, a fost numit prim-ministru al țării.

BUENOS AIRES. Muncitorii din transportul orașeneș din capitala Argentinei au declarat grevă, cerînd sporirea salariilor. La această acțiune participă 30 000 de persoane.

QUITO. Junta militară din Ecuador a adoptat o lege care interzice activitatea Federației studenților universitari și prevede excluderea din universitate a studenților acuzați de „activitate subversivă”. Această lege se înscrie pe linia măsurilor represive ale juntei împotriva organizațiilor și persoanelor progresiste.

WASHINGTON. Comisia pentru energia atomică a S.U.A. a anunțat că la 29 aprilie, la poligonul experimental din Nevada, a fost efectuată o nouă explozie nucleară subterană.

TOKIO. Cu prilejul lucrărilor de restaurare a pagodeli Hannayaji (templul înțelepciunii) din localitatea japoneză Oara, a fost descoperită o statuie de bronz a lui Buda ornamentată cu aur și care datează de peste 1250 de ani.

PARIS. Gerard Baudry, membru al O.A.S., acuzat de uciderea unui maior din armata franceză, a fost condamnat la moarte.

NASHVILLE. Poliția din Nashville, statul Tennessee, a arestat 50 de persoane de culoare care au participat la o demonstrație antisegregaționistă. Robert Kennedy, ministrul justiției al S.U.A., a ordonat, în aceeași zi, efectuarea unor cercetări asupra brutalităților poliției din Nashville.

LA PROCESUL DE LA PRETORIA AL LIDERILOR POPULAȚIEI AFRICANE DIN R.S.A. DIN ACUZAȚII... ACUZATORI

Pretoria, 9 octombrie 1963. Agențiile de presă anunță începerea unui nou proces intentat de regimul rasist al lui Verwoerd. În aparajul nimic neobișnuit, Republica Sud-Africană este doar țara în care sînt arestați zilnic 1000 de africani. În fiecare an în fața instanțelor compar, după cum recunoaște și guvernul rasist, peste 1 250 000 africani. Și totuși, pentru rasiștii sud-africani procesul început atunci depășește limitele obișnuite. De data aceasta pe banca acuzaților sînt aduși 11 oameni „deosebit de periculoși”.

Au trecut de atunci aproape 7 luni. Sub presiunea opiniei publice mondiale, a Organizației Națiunilor Unite, guvernul Verwoerd a renunțat la capetele de acuzare împotriva a doi dintre acuzați, iar avocatul apărării a obținut o amînare a procesului. La începutul lunii aprilie procesul a reînceput. Nouă oameni se află astăzi în primejdie de moarte. Cîinci sînt acești oameni, și de ce s-au făcut ei vinovați? Șapte dintre ei: Nelson Mandela, Walter Sisulu, Lionel Bernstein, Govan Mbeki, Ahmed Kathrada, Dennis Goldberg și Raymond Mhlaba sînt acuzați, potrivit legislației rasiste sud-africane, de a face parte din conducerea națională a partidului Congres Național African, interzis din anul 1960. Cu excepția lui Mandela, care atunci se afla în închisoare, cei șapte, împreună cu alți patru patrioți, au fost arestați cu prilejul unei operații polițiste, la 11 iulie anul trecut, la o fermă din Rivonia, în apropiere de Johannesburg. Toți sînt cunoscuți în Africa de Sud și în lumea întreagă ca adversari nădărijnici ai politicii de apartheid, ca luptători pentru democrație și libertate. Nelson Mandela, unul dintre liderii de frunte ai partidului C.N.A., a fost mult mai definit sub acuzația de a fi desfășurat „activitate subversivă”. Ultima dată el a fost arestat în

iulie 1962 și condamnat la 5 ani închisoare pentru a fi condus în mai 1961 o grevă de trei zile, pentru a fi plecat apoi din țară într-o călătorie prin țările africane.

La fel și Walter Sisulu, fost miner și actual secretar general al C.N.A., a fost condamnat în 1963 la 6 ani închisoare, pentru a fi perseverat în înfăptuirea programului partidului interzis, după ce cu doi ani în urmă fusese eliberat împreună cu alți 156 de patrioți dintr-un proces de acuzare, s-a soldat cu eșec total.

În însăși pregătirea și desfășurarea procesului s-au folosit metode și mijloace caracteristice regimului fascist. Datele modului arbitrar și formal de întocmire a actului de acuzare, el a fost respins de judecătorii curții supreme, ceea ce constituie, de fapt, o recunoaștere oficială a metodelor ilegale folosite în pregătirea procesului. Aceasta n-a împiedicat însă autoritățile rasiste să-și înfișoare în fața instanței sub escortă înarmată pînă-n dinți.

Nimic însă nu poate intimida pe curajoșii patrioți africani. Întregul proces s-a transformat într-o tribună de acuzare a autorităților fasciste. Cînd acuzații au fost aduși în fața tribunalelor, fiecare a spus: „Guvernul este acela care ar fi trebuit să stea pe banca acuzaților, nu eu”.

Aceste cuvinte sînt împărtășite de democrații de pretutindeni, care condamnă încă o dată fărdelegile regimului lui Verwoerd.

Popoarele din țările socialiste, din țările Africii, oamenii iubitori de libertate de pretutindeni sînt solidari cu lupta dreaptă a patrioților sud-africani, îi felicită pentru curajul și demnitatea lor și cer încetarea represunilor. Pe adresa Ministerului de Justiție al R.S.A. sosește zilnic petiții și telegrame de protest care cer punerea imediată în libertate a patrioților.

Recent 35 de țări afro-asiatice au aprobat textul unei scrisori ce va fi remisă secretarului general al O.N.U., U Thant, prin care se cere convocarea Consiliului de Securitate în problema politicii de apartheid.

Radu BOGDAN

DRAMA EMIGRAȚIEI...

„Nu este nevoie să întreb pe un agent de circulație de adresa lor exactă. Este suficient să intri în procesiunea oamenilor mării, frînți de oboseală, care, în jurul orei 7 seara urcă, unul după altul, drumul sinuos pe unde, după ce treci de ultimele pavilioane de moară, ajungi pe platoul de la Champigny-sur-Marne — scrie ziarul „Le Monde”. De acolo înainte nu mai există nici drum, nici canal de scurgere, nici serviciul drumurilor, nici iluminat public. Începe, ceea ce pare la prima vedere, un depozit public de gunoarie care se întinde pe mai multe hectare. Descoperi însă că aceste multe hectare de rebut sînt aranjate în așa fel încît servesc ca adăpost pentru mii de ființe.

Vezi oameni care slau la rînd înghit singurul robinet. Așteptă de împrejmurii făcute din rămășițe de lăci și fiare de patură ruginite, cutii de scrisori din carton poartă nume de pe alte meleaguri: Ferreira, Da Silva, Nogueira, Joaquim. Ici și colo, cite un migdal în floare face o impresie ciudată. Prin geamurile unei colibe, mare cli două cabine de baie, se vede un frizer al lui Escobar. Este aproape singurul local public în această

aglomerare de vizuini clădite cu mîna, de pe o zi pe alta, și situate nu în afara legii, ci mult, mult sub ea...

S-ar putea evoca și alte cartiere de baraci, alte cazuri, la Champigny și la Nanterre, dar și la Aubervilliers și la Clichy, la Pontoise și la Conflans, la la Plaine-Saint-Denis, la Saint-Ouen, la Sarcelles, la Gentilly, la Sèvres, pentru a nu vorbi decît de centrele cele mai frecventate, unde trăiesc cincizeci pînă la o sută de mii de muncitori portughezi.

Franța vinului roșu și a pîinii albe — menționează „Le Monde” — este de asemenea țara carierelor de baraci și a patronilor la tel cu cealalt, un Eldorado fără bucurie, unde trebuie să muncești din greu zece ore pe zi la 2000 kilometri de casă.”

„Numărul brațelor de muncă italiene în Elveția este de circa 552 000 — relevă ziarul „Il Giorno”. Aceasta înseamnă că din 10 străini care lucrează în Elveția, 7 sînt italieni; cîș din 4 elvețieni și străini, luată la un loc, unul este italian. În unele sectoare prezenta italienilor este mai evi-

denți: în sectorul construcțiilor, de exemplu, din 10 muncitori, 8 sînt italieni.

Care sînt condițiile de viață ale emigranților? Există întreprinzători care, profitînd de faptul că italienii nu cunosc acordurile în vigoare, îi folosesc în muncii mult mai calificate decît cele pentru care sînt plătiți.

Un alt aspect al problemei, cu consecințe mult mai grave, sînt condițiile sociale în care trăiesc acești italieni. Cei care au nevoie de mina de lucru a emigranților spun simplu: voi veniți aici să căutați de lucru, noi vă asigurăm un loc de muncă și un salariu, dar cînd ieșiți din fabrică, vă privește. Și mai departe: de lucru există astăzi, dar nu vă putem asigura că va fi și mâine.

Pentru a obține dreptul de domiciliu în Elveția, drept care implică posibilitatea de a schimba adresa și locul de muncă, muncitorul italian trebuie să fi lucrat cel puțin 10 ani fără întrerupere. La Geneva, unde găsirea unei locuințe constituie o problemă dificilă, specula și în floare. În cartierul de cîmăoaba Pont de l'Arve, un proprietar a îngrămădit 50 de emigranți într-un singur grajd.”